

LUCRAREA PROFETICĂ

1. **INTRODUCERE** : Întrebările despre proorocie precum și despre lucrarea profetică abundă. Este lucrarea de proorocie valabilă și în aceste zile? Cine poate proorocii? În ce fel vorbește Dumnezeu? Ce este cu acele proorocii care nu se împlinesc? Dacă proorocia adusă de cineva nu are acuratețe 100% înseamnă că aceea persoană prin care a fost rostit cuvântul de proorocie este un prooroc fals? Ne este permis să cerem de la Dumnezeu să ne dea visuri, vedenii și cuvinte de proorocie?

Vom încerca pe parcursul acestui studiu să aflăm răspunsuri la întrebări ca acestea precum și la altele, dar mai întâi să punem la punct unele terminologii pe care le vom folosi.

2. Ce este proorocia?

În **1 Cor. 14:3**, Pavel ne dă o definiție simplă a proorociei: *Cine proorocește, dimpotrivă, vorbește oamenilor, spre zidire, sfătuire și mângâiere.*

Deci proorocia vorbește pentru a aduce zidire (edificare), sfătuire (îndemnare) și mângâiere. În termeni simpli, proorocia înseamnă a auzi ceea ce Dumnezeu vorbește, și apoi a vorbi ceea ce auzi pentru a aduce zidire, sfătuire și mângâiere în viața cuiva.

3. Diferitele daruri profetice.

Acum trebuie menționat că tot în cadrul proorociei se includ și următoarele daruri: vorbirea din cunoștință, vorbirea din înțelepciune, deosebirea sau distingerea duhurilor, darul proorociei, darul vorbirii în alte limbi și interpretarea limbilor. Noi trebuie să cunoaștem că orice revelație care vine de la Dumnezeu și este comunicată și altora, indiferent dacă sub forma acestor lucruri descrise mai sus, va fi considerat ca fiind dar profetic.

În **1 Cor. 12: 8-10**, Pavel enumeră nouă daruri spirituale distincte, șase dintre acestea sunt considerate a fi de natură revelatorie. Acestea sunt vorbirea din cunoștință, din înțelepciune, deosebirea duhurilor, darul vorbirii în limbi, interpretarea limbilor și proorocia. Aceste daruri de natură revelatorie, compun darurile profetice.

4. Cuvântul din cunoștință.

Cuvântul din cunoștință se referă la un lucru specific despre o anumită persoană, un loc anumit, sau un eveniment, care nu a fost obținut prin metode naturale. Ar putea fi numele cuiva, ocupația, locul de naștere, ziua de naștere, detalii în legătură cu trecutul lui sau alte informații în legătură cu o persoană. Nu conține călăuzire și direcționare în general, ci doar fapte informative, de aici vine și numele darului, dar de cunoștință.

Un exemplu din Biblie de cuvânt din cunoștință putem să găsim în **Ioan 4:16-19**; Isus stă de vorbă cu femeia samariteancă: " *Du-te*", *i-a zis Isus*, " *de cheamă pe bărbatul tău, și vino aici.*" *Femeia i-a răspuns:* " *N-am bărbat.*" *Isus i-a zis:* " *Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.*" " *Doamne* ", *i-a zis femeia,* " *văd că ești prooroc.*"

Isus nu a întâlnit niciodată această femeie și acum primește un cuvânt din cunoștință despre viața ei. Îi dezvăluie trecutul ei și situația curentă în care se află. Prin acest cuvânt de cunoștință, ea recunoaște divinitatea lui Isus prin faptul că spune: *Doamne, văd că ești prooroc.*

Aceasta este potențiala putere a unui cuvânt de cunoștință. Impactul pe care Isus l-a avut asupra femeii a făcut-o să meargă și să producă prin mărturia ei o trezire spirituală în Samaria. Nu doar femeia a avut întâlnirea cu Isus, ci întreg orașul, ca urmare a unui cuvânt de cunoștință, (**Ioan 4:28-42**).

5. Cuvântul din înțelepciune.

Cuvântul de înțelepciune este o descoperire divină a voii, planului sau a scopului lui Dumnezeu pentru o situație specifică. Diferă în mai multe feluri de cuvântul de cunoștință. Cuvântul din înțelepciune adeseori aduce direcție și călăuzire, deoarece conține dezvăluiri divine a ceea ce trebuie făcut într-o situație anume.

Un exemplu bun a felului în care operează cuvântul din înțelepciune îl găsim în **Fapte 27**, unde Pavel înainte să meargă cu un vas pe mare, primește o înștiințare despre faptul că acea călătorie nu ar fi trebuit făcută din pricina primejdiilor care îi așteptau pe mare, **v.10** „*Oamenilor, călătoria văd că nu se va face fără primejdie și fără multă pagubă, nu numai pentru încărcătură și pentru corabie, dar chiar și pentru viețile noastre*” Atunci când furtuna îi lovește, lui Pavel i se descoperă din nou că marinarii doreau să plece doar ei pentru a-și scăpa viața cu barca de salvare și fără ei ar fi fost pierduți, **v.31** *Pavel a zis sutășului și ostașilor: „Dacă oamenii aceștia nu vor rămâne în corabie, nu puteți fi scăpați.”* așa că planul marinarii este descoperit și zădărnicit. Revelația pe care Pavel a primit-o de la Dumnezeu că marinarii trebuiau să nu fie lăsați să plece a fost un cuvânt din înțelepciune.

6. Darul deosebirii(distingerii, discernerii) duhurilor.

Cuvântul ”discernere “ înseamnă a ” distinge între “. Cuvântul ” duh “ sau ”spirit “ poate însemna una din următoarele prezentate de Biblie: îngeri, demoni, duhul sau spiritul omului, Duhul Sfânt, ungeri, mantale sau influențe ce motivează o persoană. Deosebirea duhurilor, deci, este abilitatea de a recunoaște și a face deosebire între diferite tipuri de spirite și ungeri.

Foarte mulți creștini au fost învățați că deosebirea duhurilor este abilitatea de a determina atunci când cineva are o problemă demonică. Acesta este doar un aspect al acestui dar și nu expresia totală a ceea ce înseamnă deosebirea duhurilor. Prin acest dar se pot identifica de asemenea daruri spirituale precum și chemări, poate funcționa ca și un cuvânt din cunoaștere în vindecări, identificări a activităților angelice sau starea inimii cuiva. Un exemplu biblic îl găsim în **Fapte 16: 17-18** „*Roaba aceasta s-a luat după Pavel și după noi, și striga: „Oamenii aceștia Sunt robii Dumnezeului Celui Prea Înalt și ei vă vestesc calea mântuirii.”* Așa a făcut ea timp de mai multe zile. Pavel, necăjit, s-a întors și a zis duhului: „În Numele lui Isus Hristos îți poruncesc să ieși din ea.” Și a ieșit chiar în ceasul acela. Chiar dacă această femeie spunea adevărul, Pavel discerne că ea avea un duh de ghicire, **v.16** „*Pe când ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieșit înainte o roabă, care avea un duh de ghicire* „Ea nu vorbea de la Duhul Sfânt, ci de la un demon, chiar dacă ea spunea adevărul. Pavel a fost necăjit de acest demon în duhul său, în felul acesta a operat darul de deosebire a duhurilor.

Un alt exemplu îl găsim în **Luc.9:54-55** „*Ucenicii Săi, Iacov și Ioan, când au văzut lucrul acesta, au zis: „Doamne, vrei să poruncim să se pogoare foc din cer și să-i mistuie, cum a făcut Ilie?”* Isus S-a întors spre ei, i-a certat, și le-a zis: „Nu știți de ce duh Sunteți însuflețiți!”

7. Componentele profetice.

Fiecare cuvânt profetic cuprinde în esență trei componente diferite. Aceste componente sunt revelația, interpretarea și aplicarea. Fiecare din ele este adeseori un ingredient distinct, dar se combină împreună pentru a forma cuvântul profetic

a) Revelația

Prima parte a cuvântului profetic este informația pe care o primim de la Dumnezeu. Aceasta este informația pe care Dumnezeu ne-o dă fără ca noi să fi avut anterior o înțelegere

naturală. Revelația are la bază cunoștința sau informația pe care noi nu puteam să o avem până când Dumnezeu nu ne-o descoperă. Revelația poate veni în forme variate și având nivele diferite.

Revelația poate veni sub forma unui vis, o vedenie, o impresie sau o încredințare. În esență este partea “Ce-ai văzut, auzit sau primit” din cuvântul profetic. Adeseori nu este de nici un folos dacă nu are și interpretarea.

b) Interpretarea

Este a doua componentă a cuvântului profetic. Aceasta este înțelegerea pe care Dumnezeu o dă despre revelația primită. Interpretarea este partea “Ce spune Dumnezeu?” sau “Ce înseamnă aceasta?” din cuvântul profetic.

c) Aplicarea

A treia componentă a cuvântului profetic este aplicarea. Aceasta este înțelegerea felului în care se utilizează revelația și interpretarea pe care am primit-o. Aplicarea este partea “Ce facem cu aceasta?” din cuvântul profetic. De multe ori aplicarea nu este lucrul nostru ci mai degrabă este lăsat în seama persoanei căreia îi este adresat cuvântul profetic. .

8. Erori și mituri despre proorocie

Sunt multe lucruri care ne rețin în a funcționa în lucrarea de proorocie. Cele mai dese sunt ignoranța și apatia. Oricum, sunt anumite concepții și învățături despre proorocie care sunt mai rele decât ignoranța. Aceste concepte greșite îi rețin pe creștini pentru a fi echipați pentru lucrare. Toți posedăm propriile noastre teologii în ceea ce privește darurile spirituale, deși cei mai mulți dintre noi nu ar putea să le pronunțe, avem aceste teologii doar la nivelul minții noastre. Trist este faptul că aceste teologii pe care le avem au fost modelate de-a lungul timpului mai mult de mituri, idealismul și înțelepciunea omenească și nu de Biblie. Aceste teologii făurite de mâna omului sunt adeseori principalele pietre de poticnire în calea funcționării noastre în darurile spirituale pe care Dumnezeu le-a pus la dispoziția noastră. În general, erorile și miturile referitoare la proorocie și daruri spirituale au fost create de reacția liderilor spirituali atunci când ei s-au confruntat cu greșelile care s-au comis din cauza imaturității spirituale. Recunoscând aceasta, ar trebui să înțelegem că aceste învățături greșite nu au fost altceva decât niște încercări nobile de a aduce corectura în situațiile specifice. Poate că ei au reușit să aducă corectura necesară dar cu prețul reținerii credincioșilor în experimentarea și umblarea în darurile spirituale pe care Dumnezeu le-a pus la dispoziția bisericii.

Putem identifica cinci mituri de bază. Trebuie menționat aici idealismul omului care a făcut ca inteligența umană să înlocuiască înțelepciunea lui Dumnezeu, și aceasta nu a făcut altceva decât să definească creștinismul nostru. Ca și rezultat al acestui fapt este dificultatea în recunoașterea căilor lui Dumnezeu.

9. Mitul #1: Nu avem nevoie de darurile Duhului Sfânt ci doar de roada Duhului!

În timp ce această concepție poate suna destul de echilibrată, nu este adevărată din punct de vedere biblic. În mod general această învățătură a fost dată într-o încercare de a aduce corectură celor ce doreau putere spirituală mai mult decât caracter divin. În timp ce căutarea darurilor spirituale mai mult decât a roadei duhului este o mare greșeală, nu putem să facem încercări de a corecta acest lucru aducând denigrare importanței pe care le au darurile spirituale. Prin încercare de a corecta o eroare, am creat o alta care poate fi chiar mai distructivă. Această învățătură ascunde o formă subtilă de mândrie, cum că nu avem nevoie de daruri spirituale. Din contră, avem nevoie disperată de putere spirituală pentru ca Împărăția lui Dumnezeu să se

manifeste. Societatea de astăzi nu va fi transformată fără puterea lui Dumnezeu care va fi desfășurată în biserică și darurile spirituale sunt vitale pentru realizarea acestui scop.

Un motiv pentru care acest mit este perpetuat, este traducerea greșită a cuvântului *carismata*. Multe traduceri au descris acest cuvânt ca fiind “ dar spiritual.” Pentru mulți oameni cuvântul “ dar ” aduce în mintea lor a ceva distractiv, dar nu neapărat necesar, de trebuință. O traducere mult mai bună pentru acest cuvânt ar fi împuternicire spirituală.

Atunci când vom înțelege că darurile spirituale sunt împuterniciri date de Dumnezeu pentru manifestarea Împărăției Lui, atitudinea noastră referitoare la ele se va schimba. Nu vor mai fi văzute ca fiind opționale. Cuvintele din înțelepciune, de cunoaștere și deosebirea duhurilor, reprezintă pentru noi, sau ar trebui să reprezinte ceea ce armele, grenadele și muniția sunt pentru un soldat. Ele sunt împuterniciri divine pentru a opera în supranaturalul revelației și puterii lui Dumnezeu.

a) Teologia lui Pavel

Pavel a înțeles necesitatea darurilor spirituale. De fapt, ele au fost cheia succesului și roadei lui în lucrare. Atunci când Pavel s-a bazat pe înțelepciunea și abilitățile lui naturale, rezultatele au fost slabe. Atunci când s-a bazat doar pe Dumnezeu și a funcționat în darurile spirituale, lucrarea lui a fost puternică și de succes. La începutul primei lui scrisori adresate corintenilor, Pavel spune: **1 Cor. 1:4-7** *Mulțămesc Dumnezeului meu totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu, care v-a fost dat în Isus Hristos. Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință. În felul acesta mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru; așa că nu duceți lipsă de nici un fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos.*

Pavel spune de asemenea că mărturia lui despre Cristos a fost dovedită în Corint prin faptul că ei funcționau în darurile spirituale. Cu alte cuvinte, eficacitatea evangheliei lui a fost atestată de faptul că corintenii operau în și prin puterea lui Dumnezeu.

1 Corinteni 2:4 *Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere, pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.*

Noi nu avem nevoie de roada Duhului Sfânt în locul darurilor Duhului Sfânt. Avem nevoie ca acestea două să funcționeze împreună, așa cum Dumnezeu a dorit și o dorește în continuare.

10. Mitul #2: Caută pe cel ce dăruiește, nu darurile

Poate fi titlul unei predici bune, dar nu este adevărat din punct de vedere biblic. Avem nevoie să-L căutăm pe Dumnezeu; oricum, trebuie de asemenea să căutăm și darurile. Să ne reamintim că ele nu sunt doar daruri, ci împuterniciri, abilități divine pentru a manifesta puterea supranaturală a lui Dumnezeu ca și martori ai Evangheliei. Într-un alt sens, dacă respingem darurile pe care Dumnezeu le are pentru noi, îl respingem pe El. Darurile spirituale ne-au fost date pentru că ele sunt manifestarea lui Dumnezeu Însuși între noi. **Ef. 4:8** spune: ” *De aceea este zis: S-a suit sus, a luat robia roabă, și a dat daruri oamenilor .“* Ne sunt date toate aceste daruri pentru a demonstra puterea lui Dumnezeu prin vindecări, minuni și profeții. Avem nevoie și lumea are nevoie disperată ca Dumnezeu să se arate căci locuiește cu adevărat în mijlocul nostru.

Să luăm în considerare prima scrisoare pe care Pavel o scrie corintenilor: **1 Cor. 1:7**, ... *asa că nu duceți lipsă de nici un dar...* apoi în **cap.12** le dă învățătură despre daruri și felul în care ele funcționează când sunt adunați împreună. Apoi le spune în **1 Cor. 12:31**, *Umblați dar după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta o cale nespūs mai bună.*

Pentru a înțelege importanța acestei declarații pe care o face Pavel aici, trebuie să înțelegem puțin ce s-a întâmplat în Corint înainte ca Pavel să facă această declarație. Ei operau

deja în darurile spirituale, așa încât atunci când se adunau împreună fiecare avea o revelație, o proorocie, un cântec sau vorbire în limbi, **1 Cor. 14:26** „*Ce este de făcut atunci, fraților? Când vă adunați laolaltă, dacă unul din voi are o cântare, altul o învățătură, altul o descoperire, altul o vorbă în altă limbă, altul o tălmăcire, toate să se facă spre zidirea suflutească*” Problema era că toate acestea se făceau fără a aduce zidire bisericii. Prooroceau mai mulți simultan și vorbeau în alte limbi fără să existe interpretarea limbilor. Deci darurile erau funcționale, dar în dezordine și fără înțelepciune.

Pentru a duce echilibru, Pavel, un apostol matur, le oferă indicații a felului în care trebuiau folosite și administrate darurile atunci când ei se adunau împreună. Dar niciodată, Pavel nu le-a spus corintenilor să nu mai folosească darurile, sau să nu le mai caute și nici nu i-a criticat că erau prea concentrați asupra darurilor. Din contră, el îi îndeamnă pe corinteni, care deja operau în mod fluent în darurile spirituale, să le caute cu pasiune. Imediat după ce îi îndeamnă și îi încurajează să facă aceasta, Pavel intră într-un discurs foarte profund și le spune că administrarea darurilor se va face în dragoste. Aici avem iarăși nevoie să fim atenționați că trebuie să căutăm dragostea dar să nu nesocotim împuternicirea spirituală, noi va trebui să fim pasionați pentru a avea daruri spirituale. De aceea Pavel îi îndeamnă să opereze în darurile spirituale, dar tot ceea ce vor face să fie motivat de dragostea lui Dumnezeu. După ce Pavel îi îndeamnă să caute dragostea, în **1 Cor.14:1** „*Urmăriți dragostea. Umblați și după darurile duhovnicești, dar mai ales să proorociți*” îi îndeamnă din nou să caute darurile spirituale cu pasiune și mai ales să proorocească. Deci fiind înconjurați și fiind motivați de dragoste, căutăm darurile spirituale cu pasiune pentru a putea primi abilități spirituale.

a) “ Pe Iacov l-am iubit ”

Rom. 9:13 ” *...pe Iacov l-am iubit, i-ar pe Esau l-am urât.* ” Cum a putut Dumnezeu să-l iubească pe Iacov? Pentru că Iacov a poftit dreptul de întâi născut care era a lui Esau. Dreptul de întâi născut reprezintă autoritate și binecuvântări spirituale. Iacov a râvnit atât de mult pentru a avea autoritate și binecuvântări spirituale, încât era gata chiar să-și înșele familia pentru a-l obține! Cum putea Dumnezeu să iubească pe cineva care poftea cu atâta ardoare după autoritate și binecuvântări spirituale și care era gata să-și înșele tatăl pentru a o obține?

Acest lucru este o ofensă adusă ideii omenești de motivație și comportament corect. Dar în timp ce pe noi ar putea să ne ofenseze, lui Dumnezeu îi place o astfel de inimă. Dumnezeu spune că îi iubește pe aceia care sunt atât de înfometate după puterea Sa, prezența și autoritate încât sunt gata să facă orice pentru a obține ceea ce ei doresc. Biblia ar fi putut folosi aici „pe Israel l-am iubit”, dar Dumnezeu spune clar că pe Iacov l-a iubit, arătând prin această natura pe care o avea Iacov pe când se numea încă înșelătorul, deci încă nu fusese transformat de Dumnezeu. În timp ce s-ar putea să-i judecăm pe cei ce doresc cu toată ardoarea autoritatea și darurile spirituale ca fiind neechilibrați și extremiști, Dumnezeu este mult mai satisfăcut de aceștia decât cu acei care apar neprihăniți din punct de vedere al ideii omului, dar care, ca și Esau, nu sunt interesați de problemele spirituale (a nu se înțelege că Dumnezeu apreciază lipsa de caracter).

Nu numai că Biblia spune că Iacov a fost iubit de Dumnezeu, dar mai spune că Esau a fost urât de Dumnezeu. Nu există nici un alt loc în Biblie în care să se spună că Dumnezeu ar urî pe cineva. Esau era atât de ocupat cu lucrurile pământești încât disprețuia lucrurile spirituale. Cu rațiunea omenească îi prețuim pe cei echilibrați, conservatori și cu o aparență de neprihănire proprie. Standardul lui Dumnezeu este diferit. El urăște atitudinea celor ce nu prețuiesc puterea, autoritatea și darurile spirituale ca fiind nedemne de luat în considerare.

Încă de la crearea omului, Dumnezeu a dorit să-și împărtășească natura, gloria, autoritatea și puterea. Aceasta a fost dorința Lui inițială. Prea multe generații au fost ca și Esau, disprețuind bogățiile lui Dumnezeu, și ocupându-se de lucrurile pământești. Dacă vrem să obținem tot ce Dumnezeu are pentru noi, trebuie să avem atitudinea lui Iacov. Și așa cum a făcut-o și cu Iacov, Dumnezeu va avea grijă ca natura noastră, caracterul nostru să fie transformat de El.

11. Mitul #3: A căuta darurile spirituale înseamnă egoism.

O altă învățătură care a apare atunci când este vorba de daruri spirituale este aceea care spune că a căuta daruri spirituale înseamnă egoism, ceea ce este fals. Întotdeauna vor exista oameni care vor avea și motive care nu sunt tocmai curate. Oricum, darurile spirituale ne-au fost date ca prin ele să slujim altora. Atunci când avem dorința sinceră de a sluji altora, atunci suntem pe drumul cel bun, de fapt aceasta este esența lucrării fiecăruia. Bineînțeles că vor exista întotdeauna oameni care nu vor avea întotdeauna motive corecte când este vorba de slujire, dar nu trebuie ca reacția noastră la aceste atitudini a câtorva să na facă să creem învățături prin care să stingem dorința după daruri spirituale. Este important iarăși să luăm în considerare atitudinea lui Pavel, **Filip. 1:15-18**. Deci Pavel se bucură chiar și atunci când și din duh de ceartă și din invidie este propovăduită Evanghelia lui Cristos. La fel trebuie să ne bucurăm și noi atunci când oamenii caută să primească daruri pentru a primi putere spirituală, și să nu uităm că cele mai multe biserici au natura celei din Laodicea – concentrându-se asupra temporarului și având o auto-mulțumire. Pavel nu-i descurajează pe corinteni în a umbla după daruri spirituale ci dimpotrivă le spune să le caute cu toată râvna. Iar pentru a aduce corecție atunci când a fost vorba de funcționare în daruri spirituale, lucrul pe care-l spune este ca toate acestea să fie făcute în dragoste și având o anume ordine.

12. Mitul #4: A cere daruri spirituale deschide o ușă în noi pentru o înșelătorie demonică.

Unii au spus că atunci când cerem visuri, vedenii și cuvinte profetice de la Dumnezeu, deschidem oportunitate pentru a primi ceva demonic sau revelații satanice. Această învățătură a produs mult rău, fiindcă efectiv i-a oprit pe foarte mulți credincioși să ceară daruri spirituale de la Dumnezeu, deși această învățătură este contrară învățaturii lui Isus, **Luca 11:5-13**. Aici Isus ne spune despre un om care se duce noaptea să ceară pâine de la un prieten pentru un alt prieten care se află la el. Prietenul de la care a cerut pâinea nu îi dă pâinea pentru că sunt prieteni, ci pentru că acesta continuă să ceară cu insistență. De asemenea, vecinul îi va da tot ce-i trebuie. Realizăm aici un lucru important și anume, faptul că toți avem prieteni care își intersectează drumul cu al nostru într-un anumit punct din viața noastră și aceștia, trecând prin călătoria acestei vieți au nevoie disperată ca Dumnezeu să le vorbească. Dar realizăm că prin înțelepciunea omenească nu avem nimic să le oferim, fiindcă aceasta nu poate ajuta cu nimic nevoii lor, este pur și simplu insuficientă, dar dacă mergem la prietenul nostru(Isus) și cerem de la El pâine(cuvânt de cunoștință, de înțelepciune, descoperire profetică) pentru a o da prietenului care este la noi. Isus ne va da tot ce avem nevoie pentru a sluji acestui prieten care este în nevoie. Și aici Isus vine și risipește orice îndoială că vom primi ceva rău și vătămător. Pâine, pește și ou, lucruri care hrănesc, piatră, șarpe și scorpie, lucruri demonice. De ce ne-ar cere oare Dumnezeu să cerem, să batem și să căutăm să primim ceva pentru cineva, ca să ne dea ceva demonic? El este Tatăl desăvârșit, El nu ne-ar da niciodată așa ceva, ci ne va da doar daruri bune. Putem avea încredere deplină în bunătatea Tatălui nostru cel ceresc și atunci când vom cere Duhul Sfânt și darurile lui, El nu ne va da ceva demonic.

13. Mitul #5: Doar anumite persoane sunt chemate să proorocească

1 Cor. 14:31 ” Fiindcă puteți să proorociți toți, dar unul după altul, pentru ca toți să capete învățătură, și toți să fie îmbărbătați.” Pavel spune clar că toți pot să proorocească. Isus spune că oile Lui îi cunosc vocea. Așa cum am spus mai devreme, proorocia este a auzi ceea ce Dumnezeu vorbește și a spune aceasta cuiva. Dacă cunoaștem vocea lui Isus, putem prooroci. Tot ceea ce avem nevoie este să ne dezvoltăm sensibilitatea și înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu, dar există în fiecare din noi potențial pentru a prooroci. Nu este doar pentru oameni speciali, în ochii lui Dumnezeu toți suntem speciali și așa cum dorește să lucreze prin cineva la care te uiți cu

admirație, poate să lucreze și prin tine. Suntem de acord cu aceste lucruri, dar de cele mai multe ori este un acord la nivel mental, ori dacă credem aceste lucruri, trebuie să le punem și în practică. Nimeni nu a făcut ceva mai special decât altcineva pentru că a primit daruri spirituale. Ar trebui să ne amintim că Dumnezeu nu folosește pe unii fiindcă sunt mai înzestrați decât alții, sau mai înțelepți. Pavel vine și spulberă această concepție în **1 Cor.1: 26-30**. Nu putem ignora greșelile care se fac atunci când este vorba de daruri spirituale, dar nu putem să aducem o altă extremă atunci când vedem că a apărut una, ci trebuie să învățăm din greșeli și să creștem în maturitate. Să ne amintim ceea ce spune Isaia: **Isaia 55:8** ” *Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul.*

Avem tendința să creem și să aducem învățături care să aducă siguranță atunci când este vorba de daruri spirituale și de multe ori suntem preocupați de asigurarea acestei siguranțe și pierdem din vedere scopul pe care Dumnezeu îl are, ca darurile să opereze din plin în biserică. Să nu reacționăm greșit atunci când apar greșeli, pentru că El care a dat darurile, este capabil să aducă și corectura necesară la timpul potrivit.

14. Felul în care vorbește Dumnezeu

Adeseori, Dumnezeu alege să vorbească în moduri ciudate și prin căi neobișnuite. Acesta este motivul principal pentru care oamenii nu pot să deosebească atunci când Dumnezeu le vorbește. Și examinând felul în care Dumnezeu vorbește, haideți să nu scăpăm din vedere faptul căci El este Creatorul și căci creativitatea Lui este exprimată prin modurile în care alege să comunice cu omul. De fapt, trebuie să recunoaștem că rareori vocea lui Dumnezeu este percepută în mod audibil.

a) Vocea lui Dumnezeu

În **Ioan 1:1**, Isus este numit ca fiind “ **Cuvântul lui Dumnezeu** ”. Acest lucru descrie faptul căci Dumnezeu este unul care comunică. El este “ cuvântul ” și El a creat totul prin cuvântul gurii Sale . În grădina Edenului, Adam auzea sunetul “ **vocii lui Dumnezeu** ” în timp ce în răcoarea zilei căuta părtașia cu omul **Gen. 3:9** „*Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om și i-a zis: „Unde ești?*” Fundamental pentru caracterul lui Dumnezeu este faptul căci El este unul care comunică.

În același fel, fundamental pentru fiecare credincios este faptul căci are abilitatea de a auzi vocea lui Dumnezeu. Dacă ești creștin, deja l-ai auzit pe Dumnezeu vorbindu-ți. De fapt, nimeni nu poate veni la Isus, decât dacă Tatăl îl atrage. Trebuie “ să-I auzi vocea ” pentru ca să poți fi atras la El. Și deși nu ai auzit literalmente o voce care să-ți spună că Isus este fiul lui Dumnezeu, ai realizat cumva, căci așa este și că Evanghelia este adevărată. În esență, ai fost condus de Tatăl către Isus, **Ioan 6:44** *Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.* Trebuie să învățăm să recunoaștem atunci când Dumnezeu ne vorbește.

Dumnezeu vorbește adeseori în moduri ciudate pentru diferite motive, ceea ce vom discuta mai târziu. Acum vom vedea moduri în care El vorbește; **Numeri 12:6-8** *Și a zis: „Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un prooroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis. Nu tot așa este însă cu robul Meu Moise. El este credincios în toată casa Mea. Eu îi vorbesc gură către gură, **Iov 33:14-17** Dumnezeu vorbește însă, când într-un fel, când într-altul; dar omul nu ia seama. El vorbește prin visuri, prin vedenii de noapte, când oamenii Sunt cufundați într-un somn adânc, când dorm în patul lor. Atunci El le dă înștiințări, și le întipărește învățăturile Lui.* Există diferite nivele ale revelației profetice. Unele sunt mai adânci decât altele. Poarta de intrare în revelația profetică este impresia profetică. Aproape fiecărui creștin, Dumnezeu îi vorbește prin impresie internă, deci chiar dacă este cel mai de jos nivel al revelației, este considerat a fi revelație profetică. Cele mai înalte revelații profetice

sau cele mai adânci, sunt vedenii deschise, vizite angelice, vizite ale lui Dumnezeu, transe, răpiri în duhul.

b) Impresii profetice

Am văzut că aproape fiecărui creștin Dumnezeu îi vorbește prin aceste impresii interioare, dar din pricina ignoranței în ceea ce privește darurile spirituale, mulți nu pot deosebi acest nivel al profeției. Ele sunt percepute a fi niște gânduri ciudate sau coincidente.

Cei mai mulți am experimentat faptul că dintr-o dată ne gândim la cineva pe care nu l-am văzut sau auzit de multă vreme și “ din întâmplare ” ne întâlnim cu aceea persoană în aceeași săptămână sau foarte puțin mai târziu. Alții, pot avea dintr-o dată un “ gând ciudat ” în legătură cu o persoană cunoscută, ceva ce această persoană ar trebui să facă. Mai târziu se descoperă că acel gând ciudat a fost o revelație precisă.

Ceea ce mulți creștini cred că ar fi coincidente, sunt de fapt impresii profetice de la Dumnezeu. Dacă vom începe să deosebim aceste impresii profetice ca venind de la Dumnezeu, vom putea fi folosiți de Dumnezeu pentru a putea ca prin noi să vorbească oamenilor pe care El dorește să-i atingă.

Exemplu din Biblie: **Fapte 14:9** *El ședea jos și asculta pe Pavel când vorbea. Pavel s-a uitat țintă la el, și fiindcă a văzut că are credință ca să fie tămăduit, Fapte 27:10* *Oamenilor, călătoria văd că nu se va face fără primejdie și fără multă pagubă, nu numai pentru încărcătură și pentru corabie, dar chiar și pentru viețile noastre.* Chiar dacă impresiile profetice sunt intrarea în revelația profetică, aceasta nu înseamnă că sunt lipsite de importanță. Pavel, un apostol matur, continuă tot timpul să primească aceste impresii profetice care îl ajută în lucrarea lui Dumnezeu. S-ar putea ca în timp ca ne rugăm pentru cineva dintr-o dată să percepem ceva neobișnuit în corpul nostru, lucru prin care Dumnezeu dorește să ne descopere o condiție specifică din corpul cuiva. De asemenea în aceste situații se pot primi și cuvinte de cunoștință pentru vindecarea cuiva.

Avem exemplul lui Isus în acest sens, **Luca 8:46** *Dar Isus a răspuns: „S-a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit din Mine o putere.”.* Interesant este că Isus a simțit că cineva s-a atins de El diferit, dar nu a știut cine a făcut-o.

c) Visuri

Matei 1:20 *Dar pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului, și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt.*

Visuri în care apar îngeri care ne vorbesc, sau poate fi Domnul, **Gen. 31:24** *Dar Dumnezeu S-a arătat noaptea în vis lui Laban, Arameul, și i-a zis: „Ferește-te să spui o vorbă rea lui Iacov!”*, **1Împ. 3:5-15.** Prin aceste visuri Dumnezeu poate vorbi oricui.

d) Vedenii

Există mai multe categorii de viziuni, unele sunt de foarte scurtă durată, altele sunt de ordin interior, foarte blânde, altele puternice, și altele care sunt numite viziuni deschise. Viziunile sunt de un nivel superior impresiilor.

Viziunile de scurtă durată, pot cuprinde de obicei scurte imagini, nu și scene. Aceste tipuri de viziuni pot fi întrerupte de atunci când apar distrageri, de aceea este nevoie de concentrare asupra lor pentru a nu le pierde. Viziunile deschise au loc având chiar ochii deschiși, ele sunt atât de puternice încât nu pot fi pierdute din vedere de distrageri care pot apare. Acestea apar ca și un film derulat pe un ecran.

Exemple: **Ezechiel 11:24** *Pe mine însă m-a răpit Duhul și m-a dus iarăși, în vedenie, prin Duhul lui Dumnezeu, în Haldea, la prinșii de război.* **Amos 8:1** *Domnul Dumnezeu mi-a*

trimis următoarea vedenie. Iată, era un coș cu poame coapte. **Fapte 10:3** Pe la ceasul al nouălea din zi, a văzut lămurit într-o vedenie pe un înger al lui Dumnezeu că a intrat la el, și i-a zis: „Cornelie!”.

e) Transe

Răpiri sufletești cum sunt numite în Biblie, În aceste transe, persoana care trece prin această experiență poate participa la acțiunea ei **Fapte 11:5** „Eram în cetatea Iope; și, pe când mă rugam, am căzut într-o răpire sufletească, și am avut o vedenie: un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, se cobora din cer, și a venit până la mine. **Apoc. 1:12** M-am întors să văd glasul care-mi vorbea. Și când m-am întors, am văzut șapte sfeșnice din aur. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice pe cineva, care semăna cu Fiul omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare, și încins la piept cu un brâu din aur. Capul și părul Lui erau albe ca lîna albă, ca zăpada; ochii Lui erau ca para focului; picioarele Lui erau ca arama aprinsă, și arsă într-un cuptor; și glasul Lui era ca vuietul unor ape mari.

Ele pot dura de la secunde până la ore. Acestea vin de la Dumnezeu, nu pot fi create de noi, și se opresc când El dorește.

f) Răpiri în duhul

Pavel a fost răpit în al treilea cer, nu a știut dacă a fost doar duhul său sau și trupul, **2 Cor. 12:2** Cunosc un om în Hristos, care, acum patrusprezece ani, a fost răpit până în al treilea cer (dacă a fost în trup nu știu; dacă a fost fără trup, nu știu: Dumnezeu știe). La fel a experimentat și Ezechiel, **Ezechiel 3:12-15** Și Duhul m-a răpit, și am auzit înapoia mea dîrdăitul unui mare cutremur de pământ: slava Domnului s-a ridicat din locul ei...

g) Vizite angelice

Cartea Faptelor apostolilor este plină de aceste experiențe în care apar îngerii care aduc mesaje sfinților. Noi credem că îngerii au doar slujba de a ne păzi, și am pierdut din vedere faptul căci cuvântul înger înseamnă mesager. Pavel are parte de o astfel de vizită în **Fapte 27:23** Un înger al Dumnezeului, al căruia Sunt eu, și căruia Îi slujesc, mi s-a arătat azi noapte, Petru a fost eliberat din închisoare la o astfel de vizită a unui înger, care a deschis porțile închisorii unde el se afla, **Fapte 12**.

h) Vizite a Domnului

Apostolul Ioan primește revelația Apocalipsei de la însuși Isus. De asemenea, Pavel are parte de o astfel de experiență, **Fapte 9:3-7**. În special în cartea **Faptelor apostolilor** găsim toate aceste experiențe pe care le-am amintit și anume, impresii, viziuni, vise, transe și vizite ale îngerilor și a Domnului.

15. Pregătirea pentru interpretare

Pentru a putea înțelege principiile interpretării trebuie de asemenea să avem inimă curată pentru a avea abilitatea de interpreta cu acuratețe revelațiile pe care le primim de la Dumnezeu. Interpretarea derivă adeseori dintr-o combinare care este făcută între înțelegerea pe care o avem asupra principiilor interpretării, sensibilitatea la Duhul Sfânt și atitudinea inimii noastre.

Pot exista două probleme în inima noastră care cauzează interpretări greșite a revelațiilor. Prima problemă este atunci când viața noastră nu este într-o legătură corectă cu

Dumnezeu. Mândria care ne face să nu mai existe loc în viața noastră pentru a fi învățați poate cauza interpretări greșite a revelației lui Dumnezeu. A doua problemă apare atunci când viața noastră nu este într-o legătură corectă cu oamenii cărora le slujim. Aceste probleme apar sub forma jignirilor, amărăciunii, prejudecată. Relația noastră cu Dumnezeu și cu oamenii trebuie să fie corectă pentru a putea interpreta cu acuratețe revelația lui Dumnezeu.

În timp ce revelația fără interpretare nu este de folos, interpretarea în mod greșit a unei revelații poate aduce confuzie mare, și atunci cuvântul profeției în loc să devină o piatră pentru zidire, devine o piatră de poticnire. Mișcându-ne tot mai aproape de Dumnezeu, vom crește în înțelegerea revelațiilor profetice. Singurul element cu adevărat important în interpretarea viselor, vedeniilor și a cuvintelor profetice este cunoașterea lui Dumnezeu. Cunoașterea lui Dumnezeu nu despre Dumnezeu.

Exemple biblice

Iosif și Daniel au fost oameni folosiți de Dumnezeu pentru interpretarea viselor și vedeniilor mai mult decât oricare alți oameni în Biblie. Deși aveau caractere diferite, ei cunoșteau care era piatra de căpătâi a interpretărilor revelațiilor lui Dumnezeu, și anume, cunoașterea lui Dumnezeu. Iosif era în închisoare pe nedrept, și acolo întâlnește niște oameni care erau tulburați de niște vise, iată ce declară el: **Gen. 40:8**: *Ei i-au răspuns: " Am visat un vis, și nu este nimeni care să-l tălmăcească."* Iosif le-a zis: *" Tălmăcirile sunt ale lui Dumnezeu. Istorisiți-mi dar visul vostru.*

Anii de sclavie și de închisoare au adus o adâncă umilință în viața lui. Acum aștepta ca Faraon să-și aducă aminte de el. Dar vine timpul când Iosif este adus înaintea lui Faraon exact pentru că Dumnezeu tălmăcea vise prin el. **Gen. 41:15-16**; *Faraon a zis lui Iosif: " Am visat un vis. Nimeni nu l-a putut tălmăci; și am aflat că tu tălmăcești un vis, îndată după ce l-ai auzit". Iosif a răspuns lui Faraon: " Nu eu! Dumnezeu este Acela care va da un răspuns prielnic lui Faraon!"* Iosif știa că el nu poate interpreta nimic. Isus a putut să facă minunile pe care le-a făcut fiindcă știa că nu El făcea acele lucruri ci Tatăl le făcea.

Aceeași umilință îl caracteriza și pe Daniel. Și Daniel era în robie. Dar este gata să interpreteze visul lui Nebucadnețar, **Dan. 2:16-23**. Când Daniel l-a căutat pe Dumnezeu, Dumnezeu i-a dezvăluit secretele. A-L căuta pe Dumnezeu înseamnă umilință. Umlința este opusul mândriei. Mândria ne îndeamnă să ne trăim viața în independență de Dumnezeu, în timp ce umilința este recunoașterea dependenței de Dumnezeu și apropierea noastră de El, **Iacov 4:6** *De aceea zice Scriptura: „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți.”*. Cel mai important element al temeliei pentru interpretarea revelațiilor lui Dumnezeu este umilința sau dependența noastră de Dumnezeu.

Având umilință față de Dumnezeu, apoi trebuie să avem inimi curate față de oamenii cărora dorim să le slujim. În felul acesta vom putea îndeplini condițiile cerute de Dumnezeu pentru a putea fi folosiți de Dumnezeu pentru a putea interpreta revelațiile profetice. În **Matei 5:8** Isus ne spune că cei cu inima curată vor vedea pe Dumnezeu, și aici este inclusă „a vedea” clar voia lui Dumnezeu. Dacă inimile noastre nu sunt curate aceasta va fi un obstacol în a putea vedea scopurile sale în domeniul profeției. Atunci când observăm anumite probleme în inima noastră și știm că Dumnezeu dorește să aducă corectare și-L vom lăsa să o facă, El va continua să ne curețe inimile în timp ce Îl vom căuta. Pe lângă mândrie, mai există câteva lucruri care ar putea fi obstacole în viața noastră pentru a putea interpreta corect revelațiile primite de la Dumnezeu.

a) Opinii

Dicționarul spune că opinie mai înseamnă și judecată formată în minte cu privire la ceva. Pentru a putea interpreta cu acuratețe revelațiile lui Dumnezeu nu trebuie să avem opiniile noastre; avem nevoie de mintea lui Cristos

b) Jigniri, ofense și amărăciune

Atunci când suntem răniți sau jigniți de alții și nu-i iertăm, aceasta poate deveni un obstacol în inima noastră și din această cauză putem foarte ușor să interpretăm în mod greșit revelațiile profetice. Jignirea și ofensa, funcționează ca un gard care obstrucționează ceea ce Dumnezeu încearcă să ne spună. Ar trebui să considerăm suspectă orice revelație negativă pe care o avem pentru o persoană care ne-a jignit. Se poate aplica și grupurilor de persoane. Trebuie să fim eliberați de orice jignire care ne-a fost adusă prin iertare pentru a putea interpreta corect revelațiile primite de la Dumnezeu, **Matei 5:23** *Așa că, dacă îți aduci darul la altar, și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți darul acolo înaintea altarului, și du-te întâi de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ți darul.*

Iertarea este fundamentală pentru umblarea noastră cu Cristos. Dacă nu îi vom ierta pe cei care ne-au jignit, curând vom interpreta în mod greșit revelațiile primite de la Dumnezeu. În loc să zidim, să încurajăm și să aducem mângâiere prin revelația primită, vom aduce distrugere și descurajare. Jignirile și amărăciunea nu pot avea loc în inima noastră dacă dorim să interpretăm corect revelațiile lui Dumnezeu. Putem învăța din viața lui Iosif în ceea ce privește iertarea chiar și atunci când am fost nedreptățiți.

c) Judecata firească

Se face după observarea atentă a aspectelor exterioare. Chiar și Samuel a fost indus în eroare prin faptul că a judecat după aspectul exterior atunci când a fost vorba de alegerea lui Saul ca și rege. **1 Sam. 10:24** . *Samuel a zis întregului popor: „Vedeți pe cel pe care l-a ales Domnul? Nu este nimeni în tot poporul care să fie ca el”. Și tot poporul a strigat: „Trăiască împăratul!”* Apoi aceeași greșală, **1 Sam. 16:6-7** *Când au intrat ei, Samuel, văzând pe Eliab, și-a zis: „Negreșit, unsul Domnului este aici înaintea Lui.” Și Domnul i-a zis lui Samuel: „Nu te uita la înfățișarea și înălțimea staturii lui, căci l-am lepădat. Domnul nu se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă.”*

16. Lucrarea profetică nu este infailibilă

Nici un dar spiritual nu se va dezvolta de la sine, peste noapte. Să nu credem că cei ce simt că au o chemare din partea lui Dumnezeu în domeniul profetic și doresc să pornească la lucru, nu vor greși. Dacă îi vom judeca aspru le vom tăia elanul cu care ei au pornit în lucrare și s-ar putea să se descurajeze într-o asemenea măsură încât nu vor mai dori să lucreze. Cei care doresc să lucreze în domeniul darurilor spirituale au nevoie să-și încerce undeva ” aripile” și în felul acesta să poată să cunoască creștere și maturitate. Trebuie să creștem în a-L înțelege pe Dumnezeu. Copii lui Israel au văzut minunile făcute de El și noi vedem acest lucru dar trebuie să ajungem ca și Moise, să înțelegem căile Lui, **Ps. 103:7** *El și-a arătat căile Sale lui Moise, și lucrările Sale copiilor lui Israel.*

Viața de credință, este o viață pe care credinciosul trebuie să o trăiască prin credință. Fără credință este cu neputință să trăim această viață. Este la fel și când vorbim despre daruri spirituale. **Rom. 12:6** *Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat: cine are darul proorociei, să-l întrebuințeze după măsura credinței lui.* Dumnezeu poate să-ți descopere prin cuvânt de cunoștință despre o anumită persoană care este bolnavă, tu nu doar faci de cunoscut această revelație ci și te rogi pentru vindecare. Trebuie să știm că Dumnezeu ne dă

descoperiri profetice pentru a schimba situații existente și pentru a o lua înaintea planurilor lui Satan. A prooroci prin credință înseamnă a avea încredere în Dumnezeu și în mila Sa și a prooroci conform acestui lucru.

Să nu uităm ceea ce ne spune **1 Cor.13:9** și anume căci cunoaștem în parte și proorocim în parte. Cu toate că putem avea acuratețe în revelația pe care o primim și apoi în interpretare, vedem doar în parte. Dumnezeu îngăduie chiar și greșeli în interpretare pentru a-i ține pe cei care operează cu succes în domeniul proorociei în umilintă și gata să poată să învețe, să ne țină dependenți de El, pentru a ne împiedeca să-i înălțăm pe cei care au darul profetic la acel loc unde credem că ei sunt infailibili.

1 Cor. 14:32, *duhurile proorocilor sunt supuse proorocilor*. Nu putem să-L învinuim pe Dumnezeu de ceva ce noi facem.

17. Lucrarea profetică nu dă rămă ci zidește

Dumnezeu pregătește lucrarea profetică a zilelor de pe urmă. Aceasta trebuie să întoarcă inimile oamenilor înspre Dumnezeu, pentru a nu fi loviți de El cu blestem, **Maleahi 4:5,6** *Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!*. Promisiunea lui Dumnezeu din **2 Cor.7:1** *Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, prea iubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului, și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.*; de aceea trebuie să ne întoarcem inimile către Dumnezeu.

La sfârșitul capitolului **13** din **1 Cor**. Pavel vorbește despre trei virtuți care sunt eterne: credința, nădejdea și dragostea. Orice cuvânt profetic pe care-l primim trebuie să-l spunem cu credință, motivat de dragoste, dar de asemenea trebuie să aducă nădejde. Dorința lui Dumnezeu nu este să pronunțe judecata Sa, ci dorește ca oamenii să se întoarcă la El. Dacă oamenii își schimbă atitudinea, Dumnezeu anulează judecata. Acesta este și scopul lui Dumnezeu prin proorocie, **Ezechiel 18:32**; *Căci Eu nu doresc moartea celui ce moare, zice Domnul Dumnezeu. Întoarceți-vă dar la Dumnezeu, și veți trăi*. Mesajul lui Dumnezeu întotdeauna a fost unul al speranței, la fel trebuie să fie și mesajul proorocului.

Modelul pe care ni-l dă Isaia cu privire la Isus, modelul nostru: **Isaia 42:1-3** *Iată Robul Meu, pe care-L sprijinesc, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata. El nu va striga, nu-și va ridica glasul, și nu-l va face să se audă pe ulițe. Trestia frîntă n-o va zdrobi, și mucul care mai arde încă, nu-l va stinge. Va vesti judecata după adevăr.*

Mulți au impresia că proorocii trebuie să fie niște oameni duri, supărați, care tună judecata lui Dumnezeu. Atunci când ne gândim la Ilie, nu putem să-l vedem decât implicat într-un război pe muntele Carmel, chemând o națiune care a căzut de la credință să se întoarcă la Dumnezeu, îl vedem cerând foc de la Dumnezeu și omorând proorocii mincinoși. El reprezintă pentru cei mai mulți dintre noi cel mai înalt model al proorocului.

Luc. 9:51-56 vine să demonteze această teorie.

18. Adevărata lucrare de proorocie

Pentru a putea identifica un fals trebuie mai întâi să vedem și să cunoaștem originalul. Un ochi neexperimentat nu poate deosebi o nestemată de o piatră care trece drept nestemată, dar nu este. Prima dată trebuie stabilite criteriile autenticității și acestea trebuie cunoscute. Ni se spune în **2 Tim.3:16**: *Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire*. În Cuvântul lui Dumnezeu vom găsi învățătura necesară pentru pregătirea noastră. Cu cât vom deveni mai abili în a cunoaște Cuvântul, cu atât mai ușor vom recunoaște falsul în comparație cu originalul și răul în comparație cu binele. Cuvântul și cunoașterea Lui ne va ajuta să nu fim induși în eroare. Q

proorocie falsă poate arăta ca și una originală dacă se vor adăuga cuvintele “ așa vorbește Domnul ”.

a) Definirea profetului

Prima referire la cuvântul prooroc este găsită în **Gen.20:7**, *Acum, dă-i omului nevasta înapoi; căci el este prooroc, se va ruga pentru tine și vei trăi. Dar dacă n-o dai înapoi, să știi că vei muri negreșit, tu și tot ce-i al tău.*” făcându-se referire la Avraam. Cine s-a gândit la Avraam ca la un prooroc? Nu îl vedem spunând viitorul sau evenimente ce vor urma și totuși Dumnezeu îl vede ca fiind un prooroc. Acest lucru vine și descoperă înțelegerea greșită și limitată pe care o avem cu privire la prooroc. Să vedem ce ne spune Biblia. Referitor la Avraam, cuvântul folosit în ebraică pentru a defini cuvântul prooroc este „nabi”. Este cel mai des termen folosit în V.T. care apare de peste 300 de ori. A doua referire pe care Biblia o face cu privire la prooroc-nabi, este întâlnită în **Ex. 7:1** *Domnul i-a zis lui Moise: „Iată că te fac Dumnezeu pentru Faraon; și fratele tău Aaron va fi proorocul tău*

Imediat ce Moise declară că nu este capabil să vorbească clar și că nu poate să apară în felul acesta înaintea lui Faraon ca și mesager a lui Dumnezeu este dată definiția proorocului **Exod 4:15** *Tu îi vei vorbi și vei pune cuvintele în gura lui; și Eu voi fi cu gura ta și cu gura lui; și vă voi învăța ce veți avea de făcut. El va vorbi poporului pentru tine, îți va sluji drept gură și tu vei ține pentru el locul lui Dumnezeu.* . Dumnezeu îl desemnează pe Aaron fratele mai mare a lui Moise, să-l reprezinte pe acesta. Moise avea mesajul dar Aaron era gura. Dumnezeu a spus că Aaron va fi cel care va vorbi pentru Moise. **Definiție Proorocul este unul care vorbește pentru altcineva, unul care-și împrumută vocea altcuiva.** Concepția cum că proorocul dezvăluie numai viitorul cuiva este greșită. Aceeași referire se face când este vorba de Isus. Dumnezeu îi promite lui Moise că pentru poporul Său va ridica un prooroc, **Deut. 18:18** *Le voi ridica din mijlocul fraților lor un prooroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.* Însuși Isus confirmă acest lucru în **Ioan 12:49** *Căci Eu n-am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc.*

Acum trebuie să vedem ce are de spus și N.T. despre prooroc. După ce Isus a murit și a înviat, a stabilit niște slujbe, **Ef. 4:11-13**. Notați că Isus numește slujbele. Nu o persoană alege să ocupe aceste slujbe. Este chemarea lui Dumnezeu. De asemenea aceste slujbe sunt date până când Trupul lui Cristos ajunge la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu. Acest lucru încă nu s-a întâmplat, așa că proorocii sunt necesari și în zilele noastre. Este necesar să spunem aici că apostolii și proorocii din zilele noastre nu mai adaugă nimic la Scripturi. Avertismentul **Apoc. 22: 18,19** *Mărturisesc oricui aude cuvintele proorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea Sfântă, scrise în cartea aceasta.*” De aceea nimic din ceea ce spunem nu trebuie să intre în contradicție cu Biblia, Pavel spune în **Gal. 1:9** *Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!* Pe de altă parte apostolul Petru ne îndeamnă în **1 Petru 4:11** *Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu.* Proorocul este unul care are un mesaj de la Dumnezeu pentru Biserica Lui. Mesajul adus de prooroc nu trebuie să fie în contradicție cu Biblia, dar există și mesaje pe care proorocii pot să le aducă care nu pot fi confirmate de Biblie sau de vreun verset, dar și acesta poate fi mesajul lui Dumnezeu. Ex. (**Fapte 11:27-28**) foamea despre care vorbește Agab, (**Fapte 21:10-11**) și tot Agab despre prinderea lui Pavel.

19. Lucrarea profetică a zilelor din urmă

Să vedem ce are de spus Biblia despre lucrarea de proorocie a zilelor de pe urmă, **Maleahi 4:5-6** *Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!* Ziua mare și înfricoșată este a doua venire a lui Isus. Despre acea zi Isus spune în **Mat. 24:30** *Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă. Va fi o zi de groază pentru cei ce nu l-au primit pe Isus. Ioan a văzut o vedenie a acelei zile, **Apoc. 6:15-17** . *Împărații pământului, domnitorii, căpitanii oștilor, cei bogăți și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților. Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului; căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?”* Dar înainte ca această zi mare și înfricoșată să vină, Dumnezeu îl va trimite pe proorocul Ilie. Acest Ilie nu este acela pe care-l găsim pe paginile Bibliei și despre care se vorbește în **1 și 2 Împărați**, revenit pe pământ. Se face referire aici nu la omul Ilie, ci la slujba pe care el a avut-o. Ilie se traduce din două cuvinte în ebraică *el* și *Yahh*, *el* însemnând “putere, tărie” și *Yahh* se referă la numele Sfânt a lui Dumnezeu, singurul Dumnezeu adevărat. Dacă punem împreună aceste două cuvinte obținem “**puterea sau tăria lui Yehova, singurul Dumnezeu adevărat**”.*

Deci ceea ce vrea să spună Maleahi este că înaintea acelei zile mari și înfricoșate, Dumnezeu va trimite o lucrare profetică în puterea singurului Dumnezeu adevărat. Înaintea primei veniri a lui Isus, îngerul Gavril s-a arătat lui Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul și descrie chemarea care va exista în viața Lui, **Luca 1:16-17** *El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.* Ioan a fost un prooroc trimis în puterea lui Ilie pentru a pregăti venirea lui Isus. Mesajul lui și lucrarea lui era pentru a întoarce inimile copiilor lui Israel înapoi la Dumnezeu, **Matei 3:2** *El zicea: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.”* Pocăința înseamnă o schimbare a minții și a inimii, nu doar acțiune. Israelii erau foarte religioși și spirituali, dar inima lor era departe de Dumnezeu. Mergeau cu miile la sinagogi dar nu erau conștienți de starea inimilor lor, se bazau pe faptul că ei erau poporul ales a lui Dumnezeu și că erau bine, dar erau de fapt înșelați. În mila și harul Său, Dumnezeu l-a trimis pe Ioan care a scos la iveală condiția inimii lor, prin proclamarea Cuvântului Lui Dumnezeu. Iată exemplul de predică pentru cei care veneau la el pentru a fi botezați: **Luca 3:7-8** *Ioan zicea, deci, noroadelor, care veneau să fie botezate de el: „Pui de năpîrci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? Faceți, deci, roade vrednice de pocăința voastră, și nu vă apucați să ziceți în voi înșivă: „Avem pe Avraam ca tată!”* Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam. Ioan nu dorea popularitate, nu îi flata pe cei care veneau să-l asculte; mesajul lui era plin de pasiune și plin de îndrăzneală, declara ceea ce Dumnezeu îi spunea. A fost un prooroc în adevăratul sens al cuvântului.

Ioan a proorocit în puterea și ungera lui Ilie înainte de prima venire a lui Isus. Maleahi a proorocit că această ungere va veni din nou înainte de a doua venire a lui Isus. Există deci două împliniri diferite a acestei proorocii. Isus a vorbit despre aceste două împliniri cu trei dintre ucenicii Lui. Isus îi ia pe Petru, Iacov și Ioan pe munte, acolo fața lui se schimbă și apar acolo Ilie și Moise cu care Isus poartă o conversație. În acest timp, un nor luminos i-a acoperit cu umbra lui și s-a auzit un glas care zicea: “*acesta este Fiul Meu Preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați.*” Ucenicii s-au înspăimântat și au căzut la pământ, iar când și-au ridicat ochii nu mai erau decât ei și Isus. Acum era clar pentru ei că Isus era Mesia cel așteptat de mult. **Matei 17:11-13** *Drept răspuns, Isus le-a zis: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile. Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor.”* Ucenicii au înțeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul. Isus vorbește aici despre doi

Ilie. Înainte de revenirea lui Isus, Dumnezeu va ridica o ungere profetică. Această ungere nu va fi doar peste un singur om, ci peste mai mulți oameni. Acești prooroci de tipul lui Ilie vor avea mesajul lui Ioan Botezătorul, îi vor căuta pe cei pierduți, vor întoarce pe cei rătăciți, pe cei înșelați și pe cei care au părăsit biserica din pricina ofenselor. Mulți dintre cei înșelați sunt prin biserici și sentimentul lor este că ei sunt gata și pregătiți pentru venirea Domnului. Ei se complac în faptul căci vin la biserică, că dau zeciuială, că vorbesc în limbi sau că au alte daruri spirituale.

Este chemarea principală a proorocului, ca prin mesajul adus de el să întoarcă inima oamenilor către Dumnezeu. Ioan botezătorul și-a împlinit această chemare, **Luca 1:16** *El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor.*

Aceasta corespunde cu ceea ce spune proorocul Maleahi când face descrierea darului profetic: întoarcerea inimilor oamenilor către Dumnezeu. Acest mesaj predomină. Tonurile și intensitatea mesajelor puteau fi diferite, dar fiecare prooroc ardea de dorința de a vedea poporul lui Dumnezeu restaurat.

Să vedem câteva exemple: **1 Samuel 7:3** *Samuel a zis întregii case a lui Israel: „Dacă din toată inima voastră vă întoarceți la Domnul, scoateți din mijlocul vostru dumnezeii străini și Astarteele..., îndreptați-vă inima..... spre Domnul, și slujiți-I numai... Lui; și El vă va izbăvi din mâna Filistenilor.”* **Isaia 44:22** *Eu îți șterg fărâdelegile ca un nor, și păcatele ca o ceață: întoarce-te la Mine, căci Eu te-am răscumpărat.”* **Jeremia 4:1** *„Israele, de te vei întoarce, dacă te vei întoarce la Mine, zice Domnul, dacă vei scoate urâciunile tale dinaintea Mea, nu vei mai rătăci.* **Osea 6:1** *„Veniți, să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfișiat, dar tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănile.*

Slujba principală a acestor slujitori era să declare dorința inimii lui Dumnezeu poporului și întoarcerea lor către Dumnezeu. Acesta era scopul tuturor proorociilor. Împlinind această chemare este sigur că au avut și proorocii personale, dar oricum aceste revelații erau minore în comparație cu scopul principal al proorociilor. Prea des suntem conduși în rătăcire accentuând ceea ce este minor și minimalizând ceea ce este major. Lucrarea de proorocie din zilele noastre se ocupă prea mult de proorociile personale și dezvăluirea viitorului. Avem o imagine mică despre ceea ce se numește lucrare de proorocie, idei eronate, ceea ce a făcut ca biserica să slăbească și să fie deschisă pentru înșelătorie. Să nu uităm, că darurile sunt date pentru a lucra împreună cu roada Duhului. Lucrarea de profeție din zilele de pe urmă, lucrare pe care Dumnezeu o va ridica, va fi ca aceea a lui Ioan botezătorul. Acești prooroci vor face lucrarea lui Dumnezeu dorind să vadă schimbare în viața oamenilor, transformarea inimilor, întoarcerea inimilor oamenilor către Dumnezeu. Mesajul lor va fi urmat de o puternică convingere pe care Duhul Sfânt o va aduce în viețile oamenilor.

20. Cunoscându-i pe prooroci după roadă

Am văzut că misiunea principală a proorocului este să întoarcă inimile oamenilor către Dumnezeu. De aceea diavolul, lucrează din greu pentru a împiedeca această restaurare a inimilor. Dacă inimile noastre nu vor fi întoarse către Dumnezeu și înspre adevărata sfințenie, atunci biserica nu va putea umbla în slava lui Dumnezeu așa cum El a promis, **2 Cor. 6:16** *Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi Suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.”.* Această promisiune a arătării slavei lui Dumnezeu a fost prezentată în V.T., atunci când Israel a fost eliberat din robia Egiptului. Egiptul reprezintă sistemul acestei lumi. Eliberarea Israelului, reprezintă eliberarea noastră de sistemul acestei lumi prin mântuire.

Așa cum Moise ca și prooroc a lui Dumnezeu a chemat poporul la sfințire înainte ca Dumnezeu să-i viziteze, din nou proorocii zilelor de pe urmă, care vor lucra în ungerea lui Ilie, vor proclama același mesaj înainte de venirea lui Isus. Biserica trebuie să se curețe, trebuie să scoată Egiptul cu plăcerile lui, acel Egipt care odată ne robea. Mulți sunt aceia care doresc și binecuvântarea lui Dumnezeu dar și plăcerile acestei lumi, inimi care au rămas în Egipt.

Această condiție a bisericii este descrisă de apostolul Pavel în **2 Tim. 3:1-5** *Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțămitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neubitori de bine, vânzători, obraznici, îngîmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceia.* Creștinismul este pentru mulți doar un fel de profesie, aceștia continuând să se iubească doar pe ei și banii lor. Ca și remediu, Dumnezeu trimite proorocul care trebuie să descopere starea inimilor noastre ca apoi să ne întoarcem la Dumnezeu. Să nu uităm ca judecata va începe cu casa lui Dumnezeu și Satan știe acest lucru și dorește ca noi să fim judecați. El va stârni mai departe dorințele lumesti în noi pentru ca să-și atingă scopul. Isus a prevăzut aceasta, de aceea ne avertizează în **Mat. 24:11** *Se vor scula mulți prooroci mincinoși, și vor înșela pe mulți. În Mat. 7:15-16 Păziți-vă de prooroci mincinoși. Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru Sunt niște lupi răpitori. Îi veți cunoaște după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărarci?* Isus descrie falsa lucrare de proorocie care va face rău bisericii. Acești prooroci mincinoși apar îmbrăcați în haine de oaie și vor avea ca scop să-i înșele chiar și pe cei aleși și aceasta va fi posibil din cauză că acești prooroci mincinoși vor opera în supranatural. Cum vom deosebi falsul de original? Uitându-ne la roada lor și aceasta include mult mai mult decât acuratețea mesajelor acestor prooroci. Isus nu a spus niciodată că un prooroc adevărat este identificat prin faptul că mesajul lui este unul având acuratețe și că mesajul acestuia se împlinește. Oricum inacuratețea este un semn că Dumnezeu nu a fost implicat în acel mesaj, **Deut. 18:21,22** *Poate că vei zice în inima ta: „Cum vom cunoaște cuvântul pe care nu-l va spune Domnul?” Când ceea ce va spune proorocul acela în Numele Domnului nu va avea loc și nu se va întâmpla, va fi un cuvânt pe care nu l-a spus Domnul. Proorocul acela l-a spus din îndrăzneală: să n-ai teamă de el. Acest criteriu însă, nu este îndeajuns pentru a deosebi falsul de original, pentru că și proorocii mincinoși pot avea acuratețe în mesajele lor.*

Proorocul mincinos trebuie cunoscut după roadă și după roada care rămâne după ce el a adus un mesaj. Exemplu: Balaam – un prooroc corupt având o inimă lacomă, are o proorocie clară pentru Israel și prezice nașterea lui Mesia. Cuvintele lui sunt în Biblie. Chiar dacă mesajul lui a avut acuratețe, roada lui era una rea, **Apoc. 2:14** *Dar am ceva împotriva ta. Tu ai acolo niște oameni care țin de învățătura lui Balaam, care a învățat pe Balac să pună o piatră de poticnire înaintea copiilor lui Israel, ca să mănânce din lucrurile jertfite idolilor, și să se dedea la curvie.* Lui Balaam i s-a oferit avere substanțială pentru a-l blestema pe Israel, dar nu a putut să blesteme pe cei binecuvântați de Dumnezeu. Apoi din nou lucrarea lui cu copii lui Israel, **Num. 31:16** *Iată, ele sunt acelea cari, după cuvântul lui Balaam, au târât pe copiii lui Israel să păcătuiască împotriva Domnului, în fapta lui Peor; și atunci a izbucnit urgia în adunarea Domnului;* roada – **Num. 25:1-9**. Balaam este numit un ghicitor în **Ios. 13:22** *Între cei pe care i-au ucis copiii lui Israel, nimiciseră cu sabia și pe ghicitorul Balaam, fiul lui Beor.* El a avut un dar original bun dar corupt de dorința după câștig, Balaam a fost un prooroc fals. În **1 Cor. 14:29** *cât despre prooroci, să vorbească doi sau trei, și ceilalți să judece. ni se spune să cercetăm și să judecăm proorociile.*

Este important să reținem că roada nu poate fi percepută prin cele 5 simțuri naturale pe care le posedăm, ci avem nevoie de capacitatea de a discerne în mod spiritual, **2 Cor. 2:11,13** *ca să nu lăsăm pe Satana să aibă un câștig de la noi; căci nu Suntem în neștiință despre planurile lui. Când am ajuns la Troa pentru Evanghelia lui Hristos, cu toate că mi se deschisese acolo o ușă în Domnul, n-am avut liniște în duhul meu, fiindcă n-am găsit pe fratele meu Tit;* Trebuie să existe acea curăție a inimii și prin aceasta să ne sensibilizăm lucrării Duhului Sfânt, ca El să poată lucra prin noi. În **Mat. 23:28** Isus spune următoarele *Tot așa și voi, pe dinafară vă arătați neprihăniți oamenilor, dar pe dinăuntru Sunteți plini de fățarnicie și de fărădelege.* și aceste aspecte exterioare înșeală pe mulți, până când adevăratele motive sunt date pe față de Cuvântul viu a lui Dumnezeu.

21. Motivele unui prooroc mincinos

Un prooroc mincinos, este acela care vine în Numele Domnului dar având propriile interese. Pavel ne avertizează în **2 Tim. 3:13** *Dar oamenii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, vor amăgi pe alții, și se vor amăgi și pe ei înșiși.* Proorocul mincinos va folosi darul dat de Dumnezeu pentru a-și împlini scopurile lui **Deut. 13:1-5** *Dacă se va ridica în mijlocul tău un prooroc sau un visător de vise care-ți va vesti un semn sau o minune și se va împlini semnul sau minunea aceea de care ți-a vorbit el zicând: „Haide după alți dumnezei” - dumnezei pe care tu nu-i cunoști „și să le slujim”! să n-ascuți cuvintele acelui prooroc sau visător de vise, căci Domnul, Dumnezeul vostru, vă pune la încercare ca să știe dacă iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, din toată inima voastră și din tot sufletul vostru. Voi să mergeți după Domnul, Dumnezeul vostru, și de El să vă temeți; poruncile Lui să le păziți; de glasul Lui să ascultați; Lui să-I slujiți, și de El să vă alipiți. Proorocul sau visătorul acela de vise să fie pedepsit cu moartea, căci a vorbit de răsvrătire împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, care v-a scos din țara Egiptului și v-a izbăvit din casa robiei, și a voit să te abată de la calea în care ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, să umbli. Să scoți astfel răul din mijlocul tău.*

Dacă ne ducem la textul din **Matei 7** putem vedea că Isus spune că nu poate să fie cules strugurele dintre spini și smochinul dintre măracini, dar cu siguranță poți lua un ciorchine de strugure și să-l așezi între spini. La fel, mesaje adevărate pot veni din gura proorocilor mincinoși, dar nu sunt trimise de Dumnezeu **Ier. 23:30** *„De aceea, iată, zice Domnul, am necaz pe proorocii care își ascund (își fură – în original) unul altuia cuvintele Mele.”* Cuvintele au fost furate de la alții care cu adevărat sunt proorocii lui Dumnezeu. O altă posibilitate este ca odată aceștia au umblat cu Dumnezeu, dar s-au îndepărtat de El, **2 Pet. 2:15** *După ce au părăsit calea cea dreaptă, au rătăcit, și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata fărădelegii. Iuda îi descrie în Iuda 11* *Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorința de câștig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!*

2 Pet 2:1 *În norod s-au ridicat și prooroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furis erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul, care i-a răscumpărat, și vor face să cadă asupra lor o pierzare năpraznică.* Nimeni nu poate intra în biserică astăzi și să ne ceară pe față să ne lepădăm de Isus. De notat este că nu ceea ce spun ei este problema, ci ceea ce fac, **Mat. 7:15-23**. Urmarea, **2 Pet.2:2,3** *Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău. În lăcomia lor vor căuta ca, prin cuvântări înșelătoare, să aibă un câștig de la voi. Dar osînda îi paște de multă vreme, și pierzarea lor nu dormitează.*

Proorocul mincinos va plasa pe primul loc persoana sa și nu a altora, nevoile lui întâi, în contrast, proorocul adevărat va plasa înaintea nevoilor lui, nevoile celorlalți, cărora a ales să le slujească. Proorocul mincinos dorește cu orice preț recunoașterea oamenilor, așteaptă să i se construiască statuie, în contrast, proorocul adevărat nu urmărește aceste lucruri, **Ioan 1:21** *Și ei l-au întrebat: „Dar cine ești? Ești Ilie?” Și el a zis: „Nu Sunt!” „Ești proorocul?” Și el a răspuns: „Nu!”* De ce nu a spus Ioan cine era el cu adevărat? Ceea ce Isus spunea despre el și îngerul Gavril? **Mat.17:12,13** *Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor.”* Ucenicii au înțeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul. Ioan nu a dorit să fie etichetat de cei care urmăreau titluri, poziție și popularitate. Aceștia nu veniseră să primească botezul și să se umilească ci doreau să-l verifice pe Ioan. Ei veneau din invidie și curiozitate, nu să se pocăiască. Ioan spune apoi cine este el cu adevărat, **Ioan 1:22** *Atunci i-au zis: „Dar cine ești? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce zici tu despre tine însuși?” „Eu” a zis el „Sunt glasul celui ce strigă în pustie: „Neteziți calea Domnului” cum a zis proorocul Isaia.”*, redirectionează atenția de la el, asupra celui ce merita atenția, cel pentru care el lucra și-I pregătea calea.

Isus îi compară pe proorocii mincinoși cu lupii îmbrăcați în haine de oaie. Metoda de atac al lupilor este prin izolarea prăzii de restul turmei, prin felul acesta tăind orice protecție pe

care turma o poate oferi. Apoi atacă prada, o rănesc, după care urmează devorarea. Izolarea separă un credincios de călăuzirea și protecția pe care o poate oferi turma. Apoi ei devin o pradă ușoară. Pavel avertizează în **Fapte 20:29,30** *Știu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma; și se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricătioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.* Cei mai ușor de izolat sunt cei slabi, cei tineri și răniți. Aceștia sunt cei mai ușor înșelați de proorocii mincinoși. Cei tineri fiindcă nu cunosc Cuv. Lui Dumnezeu; ca și biserică trebuie să-i protejăm pe aceștia. Cuv. Lui Dumnezeu îi va păzi pe cei tineri și imaturi de a cădea în capcana proorocilor mincinoși. În **Fapte 2:42** ni se spune că noii convertiți stăruiau în învățătura apostolilor, în legătură frățească, frângerea pâinii și în rugăciuni. Oile slabe sunt ușor de izolat pentru că nu au puterea pe care o dă Cuvântul neprihănirii.

Apoi o țintă preferată de proorocii mincinoși sunt cei răniți și jiginiții, din această cauză aceștia se izolează, **Prov. 18:19** spune despre ei *Frații nedreptățiți Sunt mai greu de câștigat decât o cetate întărită, și certurile lor Sunt tot așa de greu de înlăturat ca zăvoarele unei case împărătești.* Cetățile au ziduri de întărire împrejur lor pentru apărare. Aceștia pot sta între noi, dar s-au izolat, în felul acesta devin vulnerabili la înșelătoriile proorocilor și învățătorilor mincinoși, Isus spune în **Mat. 24:10,11** *Atunci mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții, și se vor urî unii pe alții. Se vor scula mulți prooroci mincinoși, și vor înșela pe mulți*

22. Cum să ne păzim de proorocii mincinoși

În **Mat. 24:4**, Isus ne avertizează: *Băgați de seamă să nu vă înșele cineva.* Este responsabilitatea noastră să ne păzim de înșelătorie și de înșelători. De aceea trebuie să fie clar pentru noi că a urma calea adevărului nu este un lucru ușor. **1 Tes. 3:3** *pentru ca nimeni din voi să nu se clatine în aceste necazuri; căci știți singuri că la aceasta suntem rânduiți.* Pavel ne spune că pe această cale vom fi acompaniați de necazuri și prigoniri. Cei care au înclinația spre confort vor aluneca pe această pantă a „vieții ușoare”, în mod special atunci când primesc călăuzirea prin intermediul proorociilor. Avem și un exemplu, un cuvânt de proorocie fals care aduce confort, **1 Împ. 13.** Proorocului i-a fost ușor să-l refuze pe împărat, dar când oferta a venit din partea unuia ca și el, un prooroc, a fost în regulă, i s-a părut că aceasta era binecuvântarea lui Dumnezeu pentru ascultarea lui. S-a schimbat Dumnezeu astăzi, s-a schimbat felul în care vede El lucrurile? Lupii care vin îmbrăcați în haine de lup nu vor fi o problemă pentru noi, dar lupii care vin îmbrăcați în haine de oaie, pe aceștia trebuie să-i deosebim pentru că ei vin având cuvintele potrivite și darurile spirituale potrivite. Pavel explică de ce așa de mulți sunt induși în eroare în aceste vremuri de pe urmă: **2 Tes. 2:10** *și cu toate amăgirile nelegiurii pentru cei ce Sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.* Cei care au dezvoltat această dragoste de adevăr, nu vor ridica niciodată un dar spiritual (poate fi proorocia) deasupra Cuvântului lui Dumnezeu. Exemplul lui David, **1 Sam. 24, cap. 26, Ps. 37:3-7.**

Cei mai mulți creștini adună informații dar în viața lor nu există transformare. A face acest lucru nu înseamnă că avem și cunoștință. Cunoștința vine prin umilință, prin foame după cunoștință și prin aplicarea acesteia. Religia poate fi plină de zel și pasiune. Să ne amintim de Farisei care erau gata să omoare pentru ceea ce credeau, se poate să iubești religia sau o doctrină dar să nu iubești adevărul. Adevărul nu este o învățătură. Adevărul este o persoană, este Isus Cristos, **Ioan 14:6** *Isus i-a zis: „Eu Sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.* Cei ce iubesc adevărul îl vor iubi pe Isus.

23. Metoda de confirmare a lui Dumnezeu

Dumnezeu are o metodă prin care confirmă proorociile. Găsim o mențiune în **Ex. 3.** Dar s-ar putea să nu fie metoda care ne place nouă de confirmare. În acest capitol găsim chemarea pe care i-o face Dumnezeu lui Moise de a scoate poporul lui Israel din robia Egiptului.

Dumnezeu îi spune lui Moise să meargă la Faraon, conducătorul celei mai mari civilizații a acelei vremi și să-i ceară să elibereze poporul Israel din robia lui (vorbim de aproximativ 2 milioane de oameni) ca să meargă să se închine Domnului în deșert. Moise este plin de îndoieli cu privire la sine și îi spune Domnului că nu este în stare să facă așa ceva. Atunci Dumnezeu îl încurajează și îi dă un semn: **Ex. 3:12** *Dumnezeu a zis: „Eu voi fi negreșit cu tine; și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta.”* Cu alte cuvinte, Dumnezeu îi spune că după ce va face ceea ce i-a spus să facă, va ști că El i-a spus să facă așa. Și deși această metodă de confirmare nu pare prea convingătoare, este singura metodă prin care Dumnezeu ne arată că atunci când El ne-a dat o direcție este cu adevărat de la El. Atunci când ascultăm de Dumnezeu , pășim prin credință și se împlinește ceea ce Dumnezeu a spus, aflăm căci Dumnezeu a fost cu adevărat implicat **Ier. 32: 6-8** *Ieremia a zis: „Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: „Iată că Hanameel, fiul unchiului tău Șalum, va veni la tine să-ți spună: „Cumpără ogorul meu care este la Anatot, căci tu ai drept de răscumpărare ca să-l cumperi.”* *Și Hanameel, fiul unchiului meu, a venit la mine, după Cuvântul Domnului, în curtea temniței, și mi-a zis: „Cumpără ogorul meu, care este la Anatot, în țara lui Beniamin, căci tu ai drept de moștenire și de răscumpărare, cumpără-l!”* Am cunoscut că era cuvântul Domnului. Atunci când cuvântul lui Dumnezeu s-a împlinit, Ieremia a știut că a fost cuvântul Domnului. Problema este că noi avem sentimentul că atunci când în V.T. cuvântul lui Dumnezeu venea la prooroci, aceasta se realiza într-un mod foarte dramatic, voci care tună, vânt puternic, îngeri și alte manifestări de acest gen și totuși nu era așa. Nici proorocii V.T. nu știau câteodată dacă ceea ce primeau este de la Dumnezeu decât atunci când se împlinea acel cuvânt. Ca oricare altă lucrare pe care o facem pentru Dumnezeu și care cere multă credință și proorocia cere credință și atunci când se face așa, este ca și umblatul pe apă. **1 Cor. 14:3,** *cine proorocește, dimpotrivă, vorbește oamenilor, spre zidire, sfătuire și mângâiere.* Dacă proorocia nu este comunicată oamenilor, ei nu vor putea beneficia de acel cuvânt dar dacă rămâne în parametrii zidirii, sfătuirii și a mângâierii nu vom face greșeli care să distrugă.

24. Slăbiciunile proorocilor

a) Izolarea.

Putem observa în V.T. că proorocii uneori lucrau în echipă și aceasta era și rămâne o binecuvântare pentru că, una dintre cele mai temute strategii pe care Satan o folosește este izolarea. Proorocul aduce de obicei un mesaj care nu este convențional; el poate să vadă mai departe decât văd oamenii în general și aceasta nu va fi întotdeauna apreciat de către ei. În răspuns la aceasta, proorocul începe să se auto-compătimizească, să devină obosit și izolat. Toți avem în noi dorința de a fi apreciați de alții și nu este nimic greșit în aceasta, **Rom. 12:10** spune, *În cinste, fiecare să dea întâietate altuia.* Cineva care se luptă cu respingerea oamenilor îi va fi greu să lucreze în domeniul profetic fiindcă aici va întâlni respingere la tot pasul. Adeseori proorocul răspunde prin izolare pentru a se proteja și se izolează de alții de frica respingerii.

b) Mândria spirituală

Mândria și criticismul sunt păcate pe care Dumnezeu nu le dorește pentru nimeni. Proorocul nu trebuie să creadă despre sine că este mai special decât alții, el este doar un mesager, un purtător de cuvânt. Este important ca proorocul să nu dezvolte o asemenea atitudine și să fie atent. Dacă ești prooroc și consideri că ești prea special în a te implica în viața de zi cu zi a bisericii, atunci atitudinea aceasta nu este bună, este ceva suspect în această atitudine. Este nevoie să rupi izolarea și exclusivismul și să participi la activitățile de zi cu zi a bisericii. Unii prooroci cred că au libertatea să facă ce vor când vor.

c) Compromisul

1 Împ. 21:28-22:13 Compromisul reprezintă cel mai mare pericol pentru prooroc. Dacă proorocul începe să accepte compromisul, în curând toată lucrarea lui va cădea. Va începe să vorbească conform imaginației lui și va cauza mult rău și va atrage blestem asupra Trupului lui Cristos.

25. Originea proorocilor mincinoși

Atunci când vorbim despre prooroci mincinoși, nu ne referim la cei care se ocupă cu astrologia, ghicitori sau cei care prevestesc viitorul, pentru că aceștia sunt demonici în mod clar; ci mai degrabă, proorocul mincinos care se află în biserică este acela care aduce distrugere, care lucrează având un dar adevărat al proorociei de la Dumnezeu, însă nu are caracterul pe care ar trebui să-l aibă proorocul. Roada pe care o aduce un prooroc mincinos este dezbinare, luptă și discordie în biserică pe care ei o ating.

Trebuie să înțelegem originea proorocului mincinos din trei motive de bază:

- a) Prima dată, dacă înțelegem originile și motivațiile, putem ușor să discernem proorocul mincinos care vine în biserică pentru a distruge turma.
- b) În al doilea rând, aceasta înțelegere ne va abilita să ajutăm pe cei ce sunt la început de drum în domeniul profetic pentru a nu cădea în aceste capcane în timp ce se vor maturiza.
- c) În al treilea rând, dacă suntem chemați la lucrare de proorocie, trebuie să înțelegem capcanele și să le identificăm pentru a nu cădea în ele.

26. Duhul proorociei

Fiind chemați în lucrare, înseamnă că suntem chemați să-L reprezentăm pe Isus. Și putem să-L reprezentăm pe El în două moduri: prin cuvintele și viețile noastre. **Apoc. 19:10** spune că „*Mărturia Lui Isus este duhul proorociei*”. Nu trebuie să ne trăim viețile și să ne folosim cuvintele fără să ne pese de urmări dacă dorim să-L reprezentăm pe Isus cu acuratețe. Lucrătorii din Împărăția lui Dumnezeu care-L mărturisesc pe Isus verbal trebuie să-L mărturisească și prin viețile lor. **Ioan 1:14** spune: „*Cuvântul s-a făcut Trup*”. Tot așa cum Cuvântul s-a făcut Trup, Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să se facă trup în viețile noastre. Acesta nu trebuie să fie doar mesajul nostru, trebuie să fie și trăirea noastră și aceasta cu atât mai mult pentru cei ce sunt chemați în domeniul profetic, fiindcă aceștia trebuie să vorbească pentru Dumnezeu. Din această cauză, cei ce sunt chemați să vorbească cuvintele lui Dumnezeu trebuie să rezolve orice deficiență a caracterului.

27. Progresia proorocului mincinos

În timp ce putem avea curențe în multe domenii, sunt trei caracteristici ale caracterului care pot apărea în viața celui chemat în domeniul profetic. Toate aceste trei caracteristici implică egoismul și sunt găsite în epistola lui Iuda, în care biserică este avertizată asupra proorocilor mincinoși: **Iuda 11** *Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorința de câștig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!*

Cain, Balaam și Core reprezintă fiecare dintre ei o caracteristică a caracterului care va perverti lucrarea fiecărui prooroc, dacă nu le va recunoaște la lucru în viața lui și dacă nu se va pocăi de ele.

a) Cain

Cain îi reprezintă pe toți aceia care sunt infestați cu caracteristica voii proprii. Numele ”Cain ” înseamnă ” *cel ce își croiește propria cale* ”. Este vorba de dorința din viața creștinului de a face propria voie, de a face lucrurile așa cum el dorește, în loc de cum dorește Dumnezeu sau cei plasați de El în autoritate în viața lui. Dorința lui Cain a fost să împlinească planul lui Dumnezeu după metodele lui proprii(**Gen. 4**) și este un exemplu clasic a dorinței de impunere a voinței proprii și consecințele acestui fapt. Atunci când jertfa lui Cain a fost respinsă de Dumnezeu, el a reacționat greșit. În loc să realizeze căci calea aleasă de el este greșită și să aleagă calea lui Dumnezeu, el devine supărat și chiar după ce Dumnezeu îl confruntă, el nu se pocăiește, ci merge și își ucide propriul frate.

Dacă suntem caracterizați de faptul că dorim să ne facem propria voie, aceasta va perverti perspectivele noastre. Dacă intrăm prematur în lucrarea profetică din pricina voii proprii deși nu am primit acceptul Bisericii, vom deveni supărați, și vom începe să-i distrugem pe cei care se află împrejurul nostru. Mulți prooroci mincinoși au distrus biserici întregi, pentru că au folosit darul de a primi revelația în voia lor proprie, atacând liderii bisericii; și chiar după ce au semănat și lăsat în urma lor distrugere și au plecat de acolo, unde au plecat au procedat la fel și atunci când au fost confrunțați, nu și-au recunoscut vina și nu s-au pocăit ci au optat să se auto-compătimizească, ceea ce este deosebit de periculos, pentru că va opri creșterea spirituală. Auto-compătimirea este un dușman care ne face să ne fabricăm întotdeauna scuze și să dăm vina tot timpul pe alții, astfel cel ce se auto compătimizește se va absolvi de orice responsabilitate. Cei care umblă pe calea lui Cain, care își urmează propria voie, ajung la punctul în care nimeni nu mai poate să le vorbească pentru a le aduce corectare, nici măcar Dumnezeu!

Vedem acest păcat la lucru în viața lui Lucifer și apoi în viața lui Adam. Fiecare și-a ales propria cale și nu calea lui Dumnezeu, astfel au ales să păcătuiască și au eliberat răul în lume. Ne înșelăm singuri dacă credem că alegerile pe care le facem ne vor afecta doar pe noi. Dacă suntem așezați într-o poziție de autoritate în biserică, orice caracteristici negative ale caracterului de care nu ne-am ocupat, în orice domeniu(și poate fi și al dorinței de a ne împlini propria voie) în care Isus nu este Domn, se va răsfărânge asupra oamenilor în viața cărora am fost așezați în autoritate. Când Lucifer a acționat conform propriei voințe, a fost alungat din cer (**Isaia 14:12-15**), Adam a acționat la fel și a fost izgonit din grădina Edenului(**Gen. 3:23-24**) Cain a acționat la fel și a fost declarat un fugar și un pribeag pe pământ(**Gen. 4:11-12**)

Apostolul Iuda îi descrie pe proorocii mincinoși ca fiind *stele rătăcitoare*, **Iuda 13**. Aceasta este caracteristica proorocilor mincinoși; ei rătăcesc dintr-un loc în altul și peste tot vor fi respinși din cauza păcatului, de a-și împlini propria voie. Dacă există acest păcat în viața celor chemați în lucrarea de proorocie și sunt convinși de aceasta de Duhul Sfânt, trebuie să existe și pocăință de acest păcat și dacă o fac, pot găsi un loc al acceptării în viață și al rodirii în lucrare. Dacă nu va exista pocăință, se va progresa de la calea lui Cain la rătăcirea lui Balaam.

b) Balaam

Numele ” Balaam ” înseamnă ” *cel ce devorează sau cel ce învinge poporul* ” . El reprezintă pe cei ce devorează oile sau se folosesc de oameni pentru câștigul propriu. Biblia spune despre Balaam că a fost un prooroc căruia Dumnezeu îi vorbea, **Numeri 22:9** *Dumnezeu a venit la Balaam și a zis: „Cine Sunt oamenii aceștia pe care-i ai la tine?”*, dar atunci când a

fost tentat să folosească darul profetic pe care-l avea pentru obținerea bogățiilor pentru el, nu a rezistat acestei tentații.

Aceasta ar putea fi cea mai mare tentație din viața celor chemați în lucrarea de proorocie și anume, folosirea poziției de autoritate pentru obținerea câștigurilor personale. Apostolul Iuda descriind caracteristica proorocilor mincinoși scrie: **Iuda 12,16** *Sunt niște stânci ascunse la mesele voastre de dragoste, unde se ospătează fără rușine împreună cu voi, și se îndoapă deabinelea; trăiesc după poftele lor; gura le este plină de vorbe trufașe, și slăvesc pe oameni pentru câștig.*

Trei domenii în care tentațiile sunt mari; domeniul politic-financiar, emoțional și sexual. Primul dintre acestea trei a fost domeniul în care a fost tentat Balaam. Balac, împăratul Moabului i-a oferit bogății și autoritate pentru ca să-și folosească darul profetic pentru scopurile lui Balac. Mulți dintre proorocii de astăzi poate nu ar avea de făcut față unei tentații atât de evidente și țipătoare, dar nu sunt ei oare tentați să schimbe mesajul pe care Dumnezeu l-a revelat pentru a-l face mai acceptabil pentru oamenii care au posibilitate să îi finanțeze? **Prov. 15:27** spune: *Cel lacom de câștig își tulbură casa, dar cine urăște mita va trăi .*

Una dintre cele mai subtile tentații și deci deosebit de periculoasă este tentația de a primi slava oamenilor pentru ceea ce proorocul face și calea nu este lungă până la a face lucrarea doar de dragul de a fi aclamați de oameni și recunoscuți de ei. Va exista din nou tentația de a schimba mesajul pentru a fi pe plac oamenilor. Să considerăm cuvintele lui Isus din **Ioan 7:18**: *Cine vorbește de la sine, caută slava lui însuși; dar cine caută slava Celui ce l-a trimis, acela este adevărat, și în el nu este strâmbătate*. Isus se adresează aici fariseilor care căutau slava lor, unii pentru ceilalți, **Ioan 5:44** *Cum puteți crede voi, care umblați după slava pe care v-o dați unii altora, și nu căutați slava care vine de la singurul Dumnezeu?*

Dacă căutăm să primim slava oamenilor, curând lucrarea noastră va fi pervertită, atunci când vom fi interesați mai mult de ceea ce spun oamenii decât de ceea ce spune Dumnezeu, lucrarea va avea de suferit, **Gal.1:10** *Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos.*

Pentru a evita rătăcirea lui Balaam, este imperativ să ne reamintim căci adevărata noastră moștenire este în ceruri și să nu uităm **Prov. 20:21** *O moștenire repede câștigată de la început, nu va fi binecuvântată la sfârșit*. Balaam căruia Dumnezeu îi vorbise odată, are sfârșitul unui ghicitor, **Iosua 13:22** *Între cei pe care i-au ucis copiii lui Israel, nimiciseră cu sabia și pe ghicitorul Balaam, fiul lui Beor.*

c) Core

Numele ” Core ” înseamnă ” *neacoperit sau chel* ”. El reprezintă răzvrătirea care este prezentă adesea în viața proorocilor mincinoși. În **Numeri 16** găsim relatată povestea lui Core care se ridică împotriva lui Moise și Aaron și îi acuză pe aceștia de a-și fi asumat prea multă autoritate, în timp ce tot Israelul era sfânt. Această așa zis mișcare democratică a fost inițiată de Core, care nu era mulțumit de autoritatea pe care o avea și de dorința acestuia după mai multă autoritate.

Mulți prooroci mincinoși vor încerca prin așa zisa egalitate din biserică să se auto stabilească pe ei înșiși în autoritate. Core era un fruntaș din Israel, dorea mai mult și se pare că nu știa că autoritatea pe care Moise și Aaron o aveau, nu venea de la oameni ci de la Dumnezeu. Adevărata autoritate în biserică nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu. Este posibil ca Core să fi fost chemat de Dumnezeu într-o poziție mai înaltă de autoritate, dar nu a trecut testul răbdării. Dacă în viața lucrătorului există nerăbdare atunci nu poate fi pus în autoritate. Dușmanul, diavolul are întotdeauna de oferit o coroană dar fără cruce și aceasta nu se poate.

Adevărata autoritate spirituală nu are nimic de a face cu faptul că avem daruri nemaipomenite, ci depinde de alegerea lui Dumnezeu. Probabil Core avea mai multe daruri

decât Moise, dar el nu a fost alegerea lui Dumnezeu. Nu ne vom împlini lucrarea prin abilitățile și puterile noastre ci prin ungerea pe care Dumnezeu ne-o dă atunci când El dorește și pentru cine dorește. Atunci când Core s-a ridicat împotriva lui Moise, acesta a răspuns că Dumnezeu v-a arăta pe cine a ales.

Aceeași tăgăduire de care a avut parte Moise este sursa multor bârfe și acuzații din bisericile de astăzi. Acestea sunt hrănite de ambiții egoiste a celor care au daruri dar care sunt nerăbdători și despre aceștia scrie apostolul **Iuda 16**: *ei sunt niște cârtitori, nemulțumiți cu soarta lor; gura le este plină de vorbe trufașe, și slăvesc pe oameni pentru câștig.*

Alegerea pe care trebuie să o facem este clară: putem să slujim sub autoritatea acelora pe care Dumnezeu i-a chemat să ne fie lideri, sau putem să îi câștigăm pe oameni de partea noastră prin faptul că vom bârfi și acuza liderii și astfel să obținem o falsă autoritate spirituală. Isus spune în **Matei 23:12**: *oricine se va înălța va fi smerit*. Pedepsa pentru Core și cei care l-au urmat, **Numeri 16:32,33**. Core și ai lui, au intrat de vii în iad! Atunci când problema răzvrătirii nu este rezolvată prin pocăință de cei chemați de Dumnezeu în domeniul profetic, se întâmplă că aceștia vor intra în stăpânirea iadului și devin prooroci mincinoși. Nu se poate obține restaurarea decât prin pocăință.

28. Darul și roada Duhului Sfânt

Trebuie să înțelegem mai bine cum funcționează lucrarea de proorocie. Una din tendințele foarte periculoase a bisericilor, este acceptarea fără rezerve a tot ce se auto-intitulează proorocie. Este bine să onorăm și să stimăm pe cei ce lucrează în domeniul profetic precum pe toți cei ce sunt dăruiați de Dumnezeu pentru lucrarea Sa, dar nu trebuie să îngăduim ca darurile pe care le au să umbrească caracterul lor. Isus a spus că un prooroc trebuie cunoscut după roada, **Matei 7:15-18**. *Păziți-vă de prooroci mincinoși. Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru Sunt niște lupi răpitori. Îi veți cunoaște după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din măcăciuni? Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele. Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune.* Unii dintre cei ce au fost chemați de Dumnezeu pentru lucrare sau îndepărtat de El, dar au continuat să lucreze cu darurile supranaturale primite de la Dumnezeu. **Rom. 11:29** spune: *Căci lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile și de chemarea făcută. Dumnezeu nu va lua darul spiritual pe care l-a dat.*

Poate este greu de înțeles, dar mulți prooroci mincinoși sunt încă copii lui Dumnezeu. Încă odată, nu vorbim de cei ce se ocupă cu ghicitoria, astrologia și ocultismul care este clar că sunt conduși de Satan, ci vorbim de cei ce au căzut în greșelile enumerate aici ieșind din planul lui Dumnezeu urmând propriul plan și astfel au căzut în capcana diavolului. Oricum, aceștia pot încă fi moștenitori ai mântuirii și ceea ce au nevoie este ca Dumnezeu să le restaureze viețile. Au nevoie să se întoarcă de la motivele egoiste înspre Dumnezeu și să primească iertarea Lui. Să considerăm instrucțiunile pe care le dă apostolul Iuda ca și răspuns pentru proorocii mincinoși, **Iuda 21-23** *căutați să mântuiți pe unii, smulgându-i din foc; de alții iarăși fie-vă milă cu frică, urând până și cămașa mânjită de carne.*

Suntem sub un legământ mult mai bun decât erau Cain, Balaam și Core, legământ care are promisiuni mai bune și una dintre aceste promisiuni mai bune este scrisă în **Evrei 12:5-8** *Și ați uitat sfatul pe care vi-l dă ca unor fii: „Fiule, nu disprețui pedeapsa Domnului, și nu-ți pierde inima când ești muștrat de El. Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește, și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește.” Suferiți pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl? Dar dacă Sunteți scutiți de pedeapsă, de care toți au parte, Sunteți niște feciori din curvie, iar nu fii.*

Dacă Dumnezeu aduce disciplinare în viața celor ce au devenit falși în lucrare și aceștia se pocăiesc, Dumnezeu este capabil să-i schimbe, de fapt, El este capabil să schimbe pe oricine se supune Lui. Să renunțăm la scuze și mai bine să dorim caracterul lui Cristos. Dacă în calitate de lucrători, suntem pe o cale greșită, încă putem să schimbăm cursul nostru și să ne întoarcem

la Dumnezeu; El ne va da timp să o facem, așa cum a făcut-o și cu proorocița Izabela, **Apoc. 2:20-23** *Dar iată ce am împotriva ta: tu lași ca Iezabela, femeia aceea, care se zice proorociță, să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie, și să mănânce din lucrurile jertfite idolilor. I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei! Iată că am s-o arunc bolnavă în pat; și celor ce preacurvesc cu ea, am să le trimit un necaz mare, dacă nu se vor pocăi de faptele lor. Voi lovi cu moartea pe copiii ei. Și toate Bisericile vor cunoaște că „Eu Sunt Cel ce cercetez rinichii și inima”: și voi răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui.*

29. Rădăcina înșelătoriei

Putem învăța foarte multe lucruri din viața lui Balaam, **Numeri 22:1-23**. Cum poate un om ca și Balaam căruia Dumnezeu îi vorbește atât de clar să fie atât de înșelat? Răspunsul se găsește în felul în care Dumnezeu vrea să rezolve problema celor ce au idoli în inima lor, **Ezechiel 14:1-5** *„Fiul omului, oamenii aceștia își poartă idolii în inimă, și își pironesc privirile spre ceea ce i-a făcut să cadă în nelegiuire! Să Mă las Eu să fiu întreat de ei? De aceea vorbește-le, și spune-le: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Orice om din casa lui Israel, care își poartă idolii în inimă, și care își pironeste privirile spre ceea ce l-a făcut să cadă în nelegiuirea lui-dacă va veni să vorbească proorocului, Eu, Domnul, îi voi răspunde, în ciuda (în conformitate cu – în ebraică) mulțimei idolilor lui, ca să prind în chiar inima lor pe aceia din casa lui Israel, care s-au depărtat de Mine din pricina tuturor idolilor.”*

Dumnezeu ne va vorbi prin idolii din inima noastră. Dacă avem un idol în inimă, prin care tănuim o dorință pentru ceva contrar voii revelate a lui Dumnezeu și mergem să-L întrebăm pe Dumnezeu despre voia Lui, El va vorbi conform idolilor din inima noastră. Întrebându-L pe Dumnezeu despre ceva ce este contrar a ceea ce El ne-a descoperit prin Biblie, deja suntem înșelați. Dacă cunoaștem voia Lui, nu mai trebuie să-L întrebăm, trebuie să-L ascultăm! Balaam a știut care era voia lui Dumnezeu în această situație. Aceasta a fost revelată încă de la început de Dumnezeu. Așa cum Dumnezeu i-a vorbit lui Balaam prin idolul din inima lui care era dorința după bogăție și astfel Balaam a lăsat această dorință să prindă rădăcină în inima lui, Dumnezeu ne va vorbi la fel și nouă, prin idolii pe care noi îi avem în inimă.

a. **Ca și prooroc, acesta trebuie să lucreze conform voii descoperite a Lui Dumnezeu.**

Voia lui Dumnezeu este revelată în primul rând prin Scriptură și niciodată proorocul nu trebuie să acționeze împotriva Cuvântului Lui Dumnezeu. În cazul lui Balaam acesta nu exista, dar Dumnezeu mai înainte îi descoperise voia Lui, revelație care fusese clară și definitivă.

b. **Se întâmplă rar ca Dumnezeu să-și schimbe planul.**

Balaam a dorit să audă că Dumnezeu își schimbă planul conform dorinței păcătoase din inima lui și El îi vorbește prin intermediul idolului din inimă așa cum deja am văzut.

Avem impresia că dacă structurile de autoritate din societatea noastră au devenit mai îngăduitoare, s-a întâmplat la fel și cu Dumnezeu și El își schimbă planurile după dorințele noastre. Oricum, dacă suntem motivați de idolii care există în inima noastră și vom continua să-L întrebăm pe Dumnezeu în ceea ce privește voia Lui, s-ar putea să primim permisiunea pentru ceea ce cerem, dar cu plățirea unui preț uriaș din punct de vedere spiritual.

c. **Trebuie să judecăm cu grijă orice ” cuvânt” de la Dumnezeu care intră în contradicție cu unul revelat de El mai devreme, mai ales dacă motivele noastre sunt suspecte.**

Chiar dacă Dumnezeu i-a vorbit lui Balaam conform idolilor din inima lui, Dumnezeu tot a trimis un înger care să-i arate că plecarea lui la Balac era împotriva voinței lui

Dumnezeu care fusese revelată. Aceasta trebuia să constituie un indiciu pentru Balaam că era purtat de dorințele și idolii din inimă.

d. **Odată ce suntem înșelați este greu să fim eliberați din înșelătorie.**

După întâlnirea cu îngerul care fusese trimis să-l omoare, Balaam tot nu renunță la idolii din inimă. El spune **Num. 22:34** ...*dacă nu găsești că e bine ce fac eu, mă voi întoarce*. Cât de greșit putea să fie Balaam, el nu își dă seama că din acea cauză îngerul este gata să-l omoare! În loc să conștientizeze că acționează împotriva voinței lui Dumnezeu și să se întoarcă acasă, el își continuă drumul către Moab. Cuvântul lui Dumnezeu filtrat prin idolii din inima lui Balaam spune în felul următor, **Num. 22:20**: ...*du-te cu oamenii care te-au chemat, dar să faci numai ce-ți voi spune*. Acesta este un avertisment, dacă de bună voie alegem să credem o minciună, Dumnezeu va îngădui să o credem, fiindcă dorința de a merge pe propria noastră cale ne va duce la distrugere.

e. **Trebuie să avem teamă de Dumnezeu pentru ca să nu cădem în idolatrie și să fim înșelați.**

Prov. 9:10 *Începutul înțelepciunii este frica de Domnul*. Dacă nu vom avea frică de Domnul nu suntem înțelepți, s-ar putea să avem o înțelepciune omenească și demonică care produce doar confuzie. Dar dacă avem frică de Dumnezeu, **Prov. 16:6** spune: *Prin dragoste și credincioșie omul ispășește nelegiuirea, și prin frica de Domnul se abate de la rău*.

30. Ieșirea din capcana idolatriei

Atunci când Dumnezeu ne revelează un idol sau dorințe rele din inima noastră trebuie să fim foarte radicali în rezolvarea problemei respective și Isus ne spune ce este de făcut (în mod spiritual nu fizic) **Matei 5:29-30** *Dacă, deci, ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă. Dacă mâna ta cea dreaptă te face să cazi în păcat, taie-o și leapăd-o de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă*.

Dumnezeu nu va trece cu vederea aceste dorințe rele și de aceea trebuie să luăm măsuri radicale împotriva lor, pentru că acești idoli nu sunt doar periculoși, ei sunt mortali, **Iacov 1:15** *Apoi pofta, când a zămislit, dă naștere păcatului; și păcatul odată făcut, aduce moartea*. Nu ne putem să permitem să avem idoli în inima noastră, dacă dorim ca Dumnezeu să lucreze prin noi lucrările Sale mărețe.

31. Învingând respingerea

Una din cele mai mari probleme cu care se pot confrunta cei implicați în lucrarea de proorocie poate fi întăritura care se poate ridica în viața lor din pricina respingerii de către oameni. Pentru a putea funcționa după voința lui Dumnezeu în domeniul proorociei, trebuie ca proorociei să fie eliberați de întăritura respingerii, dacă ea există. Aici este implicată de fapt frica de oameni, care poate fi o cursă pentru cei credincioși, **Prov. 29:25** *Frica de oameni este o cursă, dar cel ce se încrede în Domnul n-are de ce să se teamă*.

Cuvântul lui Dumnezeu spus lui Ieremia trebuie să fie adevărat pentru cei chemați în lucrarea profetică, **Ier. 1:17** *Dar tu, încinge-ți coapsele, scoală-te, și spune-le tot ce-ți voi porunci. Nu tremura înaintea lor, ca nu cumva să te fac să tremuri înaintea lor. De aceea trebuie tratată frica de oameni, ca să se ridice întăritura din pricina respingerii*.

Un exemplu dramatic a felului în care nu s-a tratat această problemă se află în **1 Împ. 13**. și este un pasaj ciudat și neînțeles de mulți. Atunci când proorociei se confruntă cu respingerea, primul sentiment negativ care apare la ei și este periculos este mânia. Dar acest om a lui Dumnezeu din textul din **1 Împ. 13** a reușit să nu cadă în capcana mâniei.

Al doilea sentiment care apare în viața proorocului care a fost respins este nevoia de a primi aprobarea și acceptarea oamenilor. Continuând povestea, omul lui Dumnezeu trece un alt test și anume, refuză bani și de asemenea onoarea de a sta la masă cu împăratul, dar mai târziu nu ascultă de porunca care i-a fost dată de Dumnezeu și intră să mănânce la un prooroc bătrân.

Până în **v.18** nu s-a făcut referire la acest om decât fiind omul lui Dumnezeu, dar acum proorocul bătrân îi spune că este prooroc. Poate că niciodată nu a fost recunoscut înainte ca fiind un prooroc și din cauza aceasta a simțit respingerea oamenilor și nevoia de a fi acceptat de oameni la făcut să nesocotească porunca lui Dumnezeu, mai ales când un prooroc mai bătrân recunoaște faptul că și el este un prooroc. Nevoia după acceptarea oamenilor l-a costat viața!

Al treilea sentiment care apare la cel ce a fost respins este nesiguranța, **1Împ.13:18** și el i-a zis: „Și eu Sunt prooroc ca tine; și un înger mi-a vorbit din partea Domnului, și mi-a zis: „Adu-l acasă cu tine ca să mănânce pâine și să bea apă.” *Îl mințea*. Deși omul lui Dumnezeu auzise clar porunca Domnului de a nu intra să mănânce la nimeni, atunci când proorocul bătrân i-a spus că a fost înștiințat de un înger să-i spună să intre la el, el a ascultat și a nesocotit cuvântul pe care Dumnezeu i-l revelase lui personal. Întrebare: este o apariție angelică o revelație mai înaltă decât un simplu cuvânt? Și răspunsul este: Da, este o revelație de un nivel mai înalt, dar există o sumedenie de evidențe căci ceea ce auzise tânărul era de la Dumnezeu, de exemplu semnul cu altarul, plus alte semne. Totul arăta că Dumnezeu îi vorbise și că trebuia să asculte de porunca Lui și să nu intre la nimeni pentru a bea sau a mânca. Este responsabilitatea noastră ca și lucrători să-L ascultăm pe Dumnezeu atunci când ne vorbește în mod clar, în ciuda a ceea ce ne-ar spune oricine, cum că a primit o altă revelație.

Respingerea poate veni pentru a învăța o lecție deosebit de importantă. Atunci când avem de a face cu respingerea și aceasta ne afectează, descoperim ce mult ne interesează părerea altora. În realitate singura acceptare de care avem nevoie este acceptarea lui Dumnezeu.

Sentimentul de respingere este un indicator care ne arată că ne interesează mai mult părerea oamenilor decât părerea lui Dumnezeu. Putem să ne pocăim repede și chiar să ne bucurăm dacă experimentăm respingere fiindcă este spre binele nostru și dacă înțelegem scopul pe care Dumnezeu îl are prin respingere, putem să ne focalizăm pe Dumnezeu și să căutăm doar acceptarea Lui.

32. Tăcerea: Strategia Lui Dumnezeu

Se exercită o presiune extraordinară asupra proorocilor și presiunea exercitată este mai mare cu creșterea notorietății proorocului. Una dintre cele mai dificile situații cu care proorocul se confruntă atunci când oamenii vin la el să primească un cuvânt de la Dumnezeu, este absența aceluși cuvânt. Această situație este o testare a caracterului proorocului, a maturității lui. Dacă proorocul va spune nu am nimic din partea Domnului pentru tine, oamenii vor fi dezamăgiți, dacă nu chiar supărați și reputația proorocului poate fi în joc cu această ocazie.

Un prooroc trebuie să se disciplineze și să învețe să tacă atunci când Dumnezeu tace, pentru că producerea unui mesaj atunci când Dumnezeu tace, poate duce la ascunderea adevăratului plan pe care Dumnezeu îl are pentru o persoană sau o biserică. **Ier. 23:16** vorbește despre acei prooroci care spun vedenii ieșite din inima lor și vorbesc cuvinte care nu vin din gura lui Dumnezeu, iar aceștia nu trebuie să fie ascultați „*Așa vorbește Domnul oștirilor: „N-ascultați cuvintele proorocilor care vă proorocesc! Ei vă leagă în închipuiri zădarnice; spun vedenii ieșite din inima lor, nu ce vine din gura Domnului.*”

Tăcerea lui Dumnezeu sau lipsa de activitate a Lui dacă putem spune așa, în special atunci când avem nevoie disperată ca El să ne vorbească sau să ne dea un semn, servește la a descoperi maturitatea spirituală atât a oamenilor care au de a face cu proorocul cât și a proorocului. Tăcerea lui Dumnezeu ne forțează să creștem în încrederea noastră în El, ca și

atunci când am umbla în întuneric, fără a avea vreo călăuzire sau direcție, dar până la urmă să realizăm căci El a fost cu noi tot timpul.

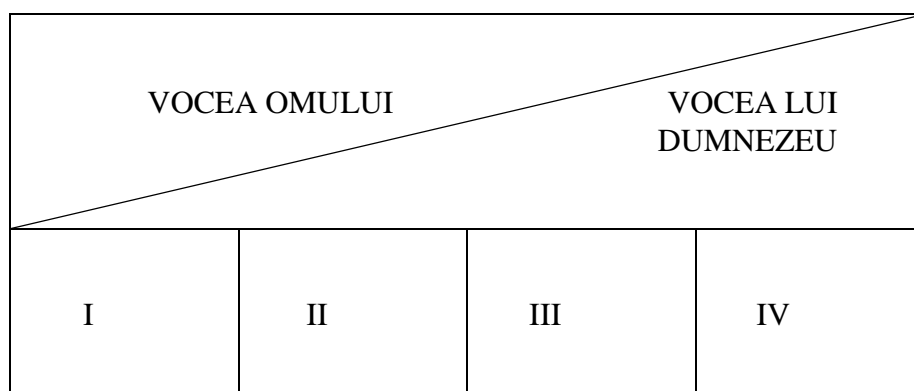
Când vorbim aici despre întuneric nu facem referire la întunericul pricinuit de vreun păcat, sau întuneric moral care vine în urma păcatului sau a apăsării demonice, ci facem referire la faptul că putem umbla pe teritorii necunoscute, fără o lumină clară care să ne dea direcția.

Pot să existe o sumedenie de motive pentru care Dumnezeu să nu vorbească, motive cunoscute doar de El. Poate prin această tăcere El dorește să ne învețe cum să ne încredem în El, ne antrenează în Înțelepciunea Sa, sau aduce judecată pentru cei care în mod deliberat resping cuvintele Sale. Amos declară următoarele lucruri lui Israel, **Amos 8:11-12** *Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului. Vor pribegi atunci de la o mare la alta, de la miazănoapte la răsărit, vor umbla istoviți încoace și încolo, ca să caute Cuvântul Domnului, și tot nu-l vor găsi.* Pare ciudat că Dumnezeu nu vorbește Israelului care se pare că Îl caută cu o așa disperare. Dar aceștia, în mod deliberat l-au respins pe Dumnezeu și cuvintele Lui, atunci când le-a vorbit prin proorocii Lui și ei nu au ascultat ceea ce Dumnezeu a avut de spus.

Ceea ce s-a întâmplat cu Israelul se întâmplă în viața oamenilor încăpățânați care nu doresc să accepte ceea ce Dumnezeu le vorbește. De exemplu pentru cineva care a fost rănit de oameni, cuvântul Domnului poate să-i spună să ierte pe cei ce l-au rănit și acesta să se încăpățâneze să nu ierte.

Pentru cei imaturi, faptul că Dumnezeu tace este un semn că Dumnezeu nu-i mai iubeste sau că i-a părăsit. Tăcerea lui Dumnezeu ca și judecată divină, vine doar atunci când cineva în mod conștient se răzvrătește împotriva convingerii pe care Duhul Sfânt încearcă să o aducă. Unii au impresia că Dumnezeu vorbește încontinuu. Nu-L putem manipula pe Dumnezeu și să-L facem să vorbească atunci când El este determinat să nu o facă.

Pot oare proorocii vorbi cuvintele lui Dumnezeu 100%? Atunci când Dumnezeu vorbește unui prooroc printr-o voce clară, se poate spune că acel mesaj conține 100% cuvintele lui Dumnezeu, dar de obicei, mesajele care vin prin prooroci depind de maturitatea acestora în umblarea lor cu Dumnezeu, astfel că pot apărea mesaje în care sunt cuvinte ale lui Dumnezeu amestecate cu cuvinte omenești.

I, II, III, și IV – reprezintă nivelele de maturitate ale proorocului
I și II - dar profetic
III și IV – slujbă de prooroc

În funcție de maturitatea proorocului, revelația și interpretarea mesajului profetic poate avea mai multă sau mai puțină acuratețe.

Proorocul poate adăuga pe lângă mesajul revelat și cuvinte proprii sau poate da o interpretare greșită revelației primite.

PROTOCOL

De exercitare a darului profetic în cadrul
Bisericii creștine „LOGOS” Baia Mare

33. Introducere

Conducerea bisericii „LOGOS” încurajează exercitarea darului profetic și a componentelor sale (vorbirea din cunoștință, vorbirea din înțelepciune, deosebirea duhurilor), precum și vedeniile sau visele cu semnificație spirituală.

Noi credem că este biblic să cauți și să dorești darurile Duhului Sfânt **1Cor.12:31** „Umblați, deci, după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta o cale nespus mai bună” și este bine să-ți dorești în mod specific darul profetic **1Cor.14:1** „Urmăriți dragostea. Umblați și după darurile duhovnicești, dar mai ales să proorociți”

De asemenea știm că unele greșeli în domeniul profetic se nasc din lipsa maturității și a nesiguranței iar altele se comit din lipsa instrucțiunilor cu privire la felul în care trebuie adusă proorocia.

Cunoscând acest lucru, biserica dorește să vină în sprijinul acelor care operează în darul profetic, atât prin învățatură cu privire la acest subiect, cât și prin prezentul protocol care vine să împlinească cerința din **1 Cor.14:39** „Astfel, deci, fraților, râvniți după proorocire, fără să împiedicați vorbirea în alte limbi. Dar toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială.”

Prezentul protocol nu se dorește a fi un element de cenzură și control extern asupra lucrării profetice din partea conducerii bisericii, ci mai degrabă un material bazat pe principii biblice care să-l ajute pe prooroc să se auto-evalueze.

Având în vedere că prezentul protocol, reprezintă viziunea bisericii noastre cu privire la lucrarea profetică, ÎNCĂLCAREA LUI de către cei ce operează în lucrarea profetică, duce la IEȘIREA LOR DE SUB AUTORITATEA BISERICII.

Conducerea bisericii își declină orice răspundere înaintea lui Dumnezeu, față de aceia care refuză respectarea prezentului protocol, aceștia urmând să opereze în lucrarea profetică pe propria răspundere. **Matei 7:21** „Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?” Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.” A lucra fărădelege înseamnă a lucra în afara voii lui Dumnezeu în afara legilor și principiilor Sale.

34. Păstorul și ceata prezbiterilor este singura autoritate responsabilă de conducerea bisericii locale

Trebuie să înțelegem că în Împărăția Lui Dumnezeu, autoritatea curge din responsabilitate. În mod general, avem autoritate într-o zonă sau domeniu al bisericii la nivelul în care avem o responsabilitate în aceea zonă sau domeniu. Dacă nu avem responsabilitate asupra aceluși domeniu, nu avem nici autoritate, **2 Cor. 10:13** „Noi, însă, nu ne lăudăm dincolo de măsura noastră, ci în măsura marginilor pe care le-a însemnat Dumnezeu câmpului nostru ca să ajungem până la voi.” A

se avea în vedere, măsura marginilor trasate de Dumnezeu fiecărui membru al bisericii în parte. Să facem o analogie: dacă vecinul meu vine la mine în casă și îl vede pe copilul meu făcând ceva ce nu îi place lui și îmi disciplinează copilul, și-a încălcat atribuțiile. Chiar dacă el este o persoană matură, nu are nici o autoritate să-mi disciplineze copilul. În loc să facă așa, poate să-mi spună mie ceea ce a făcut copilul meu și să mă lase pe mine să-mi disciplinez copilul. Eu sunt responsabil pentru copilul meu, deci eu am autoritate asupra lui. Dar dacă îl rog pe vecinul meu să aibă grijă de copilul meu fiindcă eu plec din oraș pentru 2 zile, îi dau autoritate limitată să-mi disciplineze copilul în perioada de timp cât sunt eu plecat din oraș. Îi dau autoritate asupra copilului meu fiindcă i-am cerut să fie responsabil pentru el cât sunt plecat.

În biserica locală Dumnezeu a delegat autoritate și a dat responsabilitate păstorului și prezbiterilor, **Evrei 13:17** „*Ascultați de mai marii voștri, și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele; ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v-ar fi de nici un folos.*”

Aceștia au primit de la Dumnezeu responsabilitatea de a supraveghea tot ceea ce se întâmplă în biserică pe de o parte, iar pe de altă parte ei trebuie să păzească biserica de orice lucrare străină care ar putea afecta „turma” lui Cristos 1 Petru 5:2 „*Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră...*” Apostolul Pavel spune în **Fapte 20:29-30** „*Știu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma; și se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricătioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor*” de aceea se adresează conducătorilor bisericii în **Fapte 20:28** „*Luați seama, deci, la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi (Sau: priveghetori.), ca să păstoriți Biserica Domnului pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său*”.

35. Autoritatea proorocului este limitată și se subordonează păstorului

Multe dintre problemele din domeniul profetic pot fi eliminate prin înțelegerea planului Lui Dumnezeu cu privire la autoritatea în biserică. Una dintre cele mai mari îngrijorări a pastorilor și conducătorilor de biserică este tendința unor prooroci de a prooroci dincolo de autoritatea lor.

Autoritatea în biserică nu vine din descoperire ci din responsabilitate. Conducerea bisericii este responsabilă înaintea Lui Dumnezeu pentru tot ceea ce se întâmplă în biserică.

Dacă conducerea bisericii în care ești nu primește descoperirea ta, sau așteaptă până să o folosească, este prerogativa lor. Nu ai voie să mergi la altcineva din biserică și să îți spui descoperirea dacă conducerea nu este de acord cu tine. Dacă o faci, ieși de sub autoritatea Lui Dumnezeu și probabil vei aduce dezbinare în biserică.

Înțelegerea nivelului de autoritate pe care-l avem în biserică, determină felul în care ne vom apropia de cineva pentru a vorbi despre revelația lui Dumnezeu.

Dacă primesc o descoperire pentru un prieten, îi voi prezenta descoperirea ca fiind prieten cu el (sau ea), dacă primesc o descoperire pentru cineva care este în autoritate în viața mea, voi prezenta descoperirea în umilință, tratând persoana cu respect, ca pe una în autoritate. Nivelul de autoritate pe care-l avem ne dictează cum și cu cine împărtășim descoperirea.

36. Atunci când proorocul prezintă mesajul profetic unei persoane, trebuie să precizeze și nivelul de descoperire pe care l-a avut.

Pentru a înțelege nivelul de autoritate a proorocului, avem nevoie să se proorocească conform nivelului de descoperire a proorocului. Întrucât cei cărora le proorocim au responsabilitatea de a judeca proorocia, trebuie să le comunicăm nivelul la care am primit proorocia. A nu se uita aici cele trei componente de bază a fiecărui cuvânt profetic: revelația, interpretarea și aplicarea.

Dacă primim o impresie care este o revelație, dacă avem o vedenie fără să primim și interpretarea respectiv aplicarea, trebuie să precizăm acest lucru. Dacă Dumnezeu nu ne dă interpretarea atunci nu trebuie să sugerăm o interpretare a minții noastre. Dacă Dumnezeu ne vorbește în mod clar, audibil, atunci trebuie să spunem oamenilor acest lucru, sau dacă un înger ni se arată și ne dă un mesaj pentru

cineva, trebuie să spunem exact nivelul la care am primit descoperirea. Este deosebit de important să prezentăm descoperirea exact la nivelul la care am primit-o.

37. Proorocul nu poate prooroci dincolo de nivelul său de credință

Un alt parametru care trebuie luat în considerare atunci când se proorocește este *nivelul credinței*. Nu trebuie să se treacă peste acest nivel. Pavel îndeamnă în **Rom. 12:6**, *Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat: cine are darul proorociei, să-l întrebuințeze după măsura credinței lui.*

Nu poți avea îndoieli referitor la propriul tău mesaj profetic, trebuie să ai o credință fermă cu privire la faptul că mesajul vine de la Dumnezeu.

Două lucruri importante pe care trebuie să le înțelegem în ceea ce privește slujirea conform nivelului credinței noastre. În primul rând, deși Dumnezeu ne poate folosi în mod profetic la nivelul pe care El îl dorește sau alege, în general vom crește atunci când este vorba de daruri, într-un mod progresiv, gradual, dar totul prin Harul lui Dumnezeu.

Ca și o regulă generală, nu ar trebui să așteptăm ca Dumnezeu să ne dezvăluie lucruri adânci și intime, privitor la cineva, când suntem începători în lucrare. Se va începe probabil la un nivel mai scăzut de revelație, dar aceasta nu trebuie să ne îngrijoreze.

Al doilea lucru, este faptul că atunci când se proorocește conform nivelului de credință avut, proorocia trebuie să fie făcută în credință. De exemplu, dacă Dumnezeu îți descoperă că cineva este bolnav, nu trebuie doar să spui acelei persoane *Dumnezeu mi-a arătat că suferi de o boală* și cu asta am terminat! Trebuie să cunoaștem inima lui Dumnezeu și faptul că El dorește să vindece, de aceea putem să ne rugăm în credință și să vedem oamenii vindecați de bolile lor.

Trebuie să ne amintim că Dumnezeu vorbește prin noi în mod profetic având scopul de a schimba situații existente și de asemenea pentru a preîntâmpina planurile lui Satan. Nu trebuie niciodată să cădem în capcana de a profeti planurile lui Satan ca fiind scopurile lui Dumnezeu. Proorocia prin credință este în mod simplu, a avea încredere în Dumnezeu și în îndurarea Lui și să se proorocească conform acestei încrederi.

38. Mesajul profetic trebuie adus în dragoste și trebuie să aibă ca efect edificarea spirituală a celui căruia îi este adresat

1 Cor. 13:2; *Și chiar dacă aș avea darul proorociei, și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.*

Chiar dacă atunci când se proorocește este adus un mesaj *de la Dumnezeu*, nu trebuie niciodată să uităm că vom vorbi *copiilor lui Dumnezeu*, deci trebuie să slujim în mod profetic motivați de dragostea lui Dumnezeu.

El nu dorește ca oamenii să fie distruși prin intermediul darului de proorocie - ci dorește zidirea lor, **1 Cor. 8:1c**, *dragostea zidește*.

La sfârșitul capitolului 13 din **1 Cor.** Pavel spune: **v.13**, *acum dar rămân aceste trei: credința, nădejdea și dragostea*. Dacă dorim să slujim trupului lui Cristos, slujirea noastră trebuie să conțină aceste trei calități. Orice mesaj profetic pe care îl aducem nu doar trebuie făcut prin credință, motivat de dragoste, ci trebuie să aducă și speranță.

Dacă ne uităm în V.T., Îl vedem pe Dumnezeu oricând gata să anuleze judecata Lui dacă oamenii își schimbau atitudinile și comportamentul și exact acesta este rolul proorociei, **Ez. 18:32**, *Căci Eu nu doresc moartea celui ce moare, zice Domnul Dumnezeu. Întoarceți-vă dar la Dumnezeu, și veți trăi.*

Din istoria cetății Ninive, vedem că Dumnezeu este îndurător și milos și dorește ca omul să se întoarcă la El și astfel să fie binecuvântat. Dumnezeu întotdeauna dă speranță, de aceea atunci când slujim trebuie să aducem speranță.

39. Mesajul profetic trebuie adus de pe o poziție de umilință

Atunci când slujim în mod profetic, trebuie să o facem dintr-o poziție a umilintei. Proorocul nu poate vorbi de pe poziția Lui Dumnezeu, el este doar un mesager, el nu face altceva decât să transmită mesajul Lui Dumnezeu.

Trebuie să înțelegem că mulți alți prooroci înaintea noastră au făcut greșeala de a prezenta în mod greșit oamenilor inima lui Dumnezeu. Dacă vom folosi felul de proorocie a lui Isaia și modelul pe care-L avem în Isus atunci când slujim, nu doar vom administra proorocia în mod corect, ci vom aduce și vindecare celor ce au fost răniți din cauză că li s-a slujit greșit în ceea ce privește proorocia în trecut, **Is. 42:1-3**, *Iată Robul Meu pe care-L sprijinesc, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata. El nu va striga, nu-Și va ridica glasul, și nu-L va face să se audă pe ulițe. Trestia frântă n-o va zdrobi, și mucul care mai arde încă, nu-L va stinge. Va vesti judecata după adevăr.*

A fi ca și Isus, înseamnă să proorocim viață celor ce sunt chiar și la cel mai de jos nivel din punct de vedere spiritual și nu simplu să le spunem cât de jos au ajuns!

Este bine atunci când proorocim și avem îndemnul să ne punem mâinile peste persoana căreia îi proorocim, să ne cerem voie să o facem.

40. Proorocul Noului Testament trebuie să fie caracterizat de blândețe

Există o doză semnificativă de neînțelegere a proorocului și a lucrării de proorocie. Sunt mulți care au ideea că proorocul este un om supărat care anunță cu glas de tunet judecata lui Dumnezeu. Acest fapt ridică câteva întrebări importante ca de exemplu: sunt proorocii prin natura chemării lor oameni fără milă, critici și mânioși? Dacă sunt un credincios care funcționez în darul profetic trebuie să fiu fără milă și fără dragoste? Dacă îmi pasă de oameni și îi iubesc, nu mă calific pentru a fi un prooroc?

Multe dintre concepțiile noastre generale despre prooroci și lucrarea de proorocie sunt eronate. Unele sunt de-a dreptul periculoase. Multe dintre aceste idei greșite își au originea în faptul că punctul nostru de vedere este foarte limitat, atunci când privim doar la câțiva prooroci ai V.T. de care ne-am și îndrăgostit.

Ei au fost oameni ca și noi, care au făcut greșeli pe care avem tendința să le trecem cu vederea și chiar putem să ne dăm drept avocații lor și să le găsim scuze pentru ceea ce au făcut. Aceasta s-a întâmplat ca urmare a înțelegerii greșite a inimii lui Dumnezeu de către mulți. Avem tendința să-L privim pe Dumnezeu ca fiind mânios și nerăbdător.

Nu toți proorocii V.T. au avut atitudinea prezentată mai sus. În **1 Cor. 14:3** Pavel scrie că proorocia este pentru zidire, sfătuire și mângâiere, dar mulți dintre proorocii V.T. nu împlinesc aceste criterii, deci cum se împacă acestea?

Avem tendința de a judeca un grup de oameni după extremele pe care le are și acesta s-a întâmplat de multe ori și în ceea ce privește proorocia. Atunci când vorbim de prooroci ne gândim imediat la Ilie și-l vedem în conflictul de pe Muntele Carmel, chemând națiunea care a căzut de la credință la pocăință, îl vedem coborând foc din cer și omorând proorocii mincinoși. La cuvântul acestui prooroc nu a plouat timp de trei ani. El este un bun exemplu de credință și curaj, dar **Iacov 5:17** spune despre el: *Ilie era un om supus acelorasi greșeli ca și noi...*

El nu a avut răbdare și milă, **Rom. 11:2,3** *Dumnezeu n-a lepădat pe poporul Său pe care l-a cunoscut mai dinainte. Nu știți ce zice Scriptura, în locul unde vorbește despre Ilie? Cum se plânge el lui Dumnezeu împotriva lui Israel, când zice: „Doamne, pe proorocii Tăi i-au omorât, altarele Tale le-au surpat; am rămas eu singur, și caută să-mi ia viața?”* Putem să admirăm curajul și credința lui Ilie, dar el nu reprezintă atitudinea N.T. în ceea ce privește lucrarea de proorocie.

Luca 9:53-56 - *Isus este modelul nostru Dar ei nu L-au primit, pentru că Isus Se îndrepta să meargă spre Ierusalim. Ucenicii Săi, Iacov și Ioan, când au văzut lucrul acesta, au zis: „Doamne, vrei să poruncim să se pogoare foc din cer și să-i mistuie, cum a făcut Ilie?” Isus S-a întors spre ei,*

i-a certat, și le-a zis: „Nu știți de ce duh Sunteți însuflețiți! Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască.” Și au plecat într-alt sat.

41. Mesajul profetic nu este infailibil, se poate greși

Cunoaștem în parte și de aceea proorocim în parte, 1 Cor. 13:9. Este imperativ nu doar să realizăm că putem greși, dar că rareori suntem pe deplin corecți. Nici unul din noi nu vedem întreaga imagine, ci doar o parte. Dacă avem umilință, putem evita greșeli care nu sunt necesare. Să ne amintim, că oricât de curată este revelația și interpretarea, vedem doar în parte.

Fii deschis pentru ca Dumnezeu să-ți arate mai mult. S-ar putea ca să interpretezi în mod greșit revelația primită de la Dumnezeu și El uneori îngăduie aceasta.

O face pentru a rămâne umil și deschis ca să primești mai multă învățătură, să rămâi dependent de Dumnezeu și să nu ridici darul proorociei și proorocul la un nivel la care să spui că este infailibil.

42. Proorocul poate decide momentul și felul în care transmite mesajul profetic

Duhul proorocului este supus proorocului. Unii oameni cred că de fiecare dată când Dumnezeu le vorbește, ei trebuie să întrerupă un serviciu divin și să elibereze mesajul. Chiar dacă simțim *ungerea sau puterea de a prooroci*, noi menținem controlul peste duhul nostru. Proorocul nu intră într-o stare „hipnotică” în care nu-și poate controla mesajul transmis.

Proorocul poate decide dacă este mai bine să transmită mesajul în public sau îl transmite în mod particular, persoanei în cauză, după terminarea rugăciunii.

Starea hipnotică este caracteristică ocultismului subordonat lui Satan.

43. Nici un mesaj profetic nu poate completa sau contrazice Biblia

Biblia este un dar minunat de la Dumnezeu. Atunci când adunăm Cuvântul în inima noastră, vom crește în lucrurile spirituale și nu doar în lucrarea de proorocie. Din timp în timp li se va cere proorocilor să prezinte o confirmare sau justificare prin Biblie a ceea ce ei proorocesc. Dacă au o viziune care nu este bazată pe simbolismul biblic, li se va cere un verset care să sprijine revelația pe care ei au primit-o.

44. Caută mai mult prezența Lui Dumnezeu decât darurile

De multe ori atunci când căutăm interpretarea pentru revelațiile primite de la Dumnezeu, trebuie să căutăm prezența lui Dumnezeu la fel cum căutăm înțelegerea revelațiilor primite. O relație apropiată cu Dumnezeu prin rugăciune, te va ajuta să interpretezi corect revelațiile primite.

Slujește cu darul tău și nu încerca să-ți stabilești autoritatea prin el. Nu trebuie să încercăm să-i atragem pe oameni înspre noi prin intermediul darurilor. Nu trebuie să ne înălțăm pe noi înșine într-o poziție de autoritate, aceasta ne va fi acordată la timpul lui Dumnezeu. Atunci când învățăm să-L slujim pe Dumnezeu prin faptul că slujim altora, deja am învățat ce este conducerea spirituală.

45. Caută prooroci maturi care să te ajute în darul de proorocie

Putem învăța de la cei care au învățat înaintea noastră, prin experiența care au dobândit-o, dacă le căutăm prietenia și înțelepciunea. Ei ne pot ajuta să evităm greșelile pe care ei le-au făcut. Proorocește doar ceea ce Dumnezeu îți arată sau vorbește. Mulți prooroci nu pot să se oprească atunci când Dumnezeu o face și ei continuă să adauge de la ei.

46. Fii natural atunci când proorocești

Adeseori oamenii privesc la fața proorocului atunci când proorocește. Atenție să nu fie speriați prin mimica pe care o înfățișăm, ci încurajați. Nu încerca să fii tu Duhul Sfânt pentru oameni.

Suntem chemați să-i încurajăm pe oameni, nu să încercăm să-i forțăm să-L asculte pe Dumnezeu. Responsabilitatea proorocului este să transmită mesajul Lui Dumnezeu în mod obiectiv și cu dragoste, urmând ca persoana care primește mesajul să decidă ce face cu acesta și să răspundă înaintea Lui Dumnezeu pentru alegerea făcută.

47. Nu prooroci când ești mânios sau rănit

Lasă-L pe Dumnezeu să-ți vindece rănille trecutului. Atunci când suntem răniți există marea posibilitate de a interpreta greșit ceea ce primim de la Dumnezeu pentru alții, din cauza rănilor din noi. Mulți prooroci vorbesc lucruri negative despre oameni aflați în poziție de autoritate în biserici atunci când în trecutul lor au fost răniți de către alți oameni aflați în poziție de autoritate.

Iac. 3:17, *Înțelepciunea care vine de sus, este întâi, curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roduri bune, fără părtinire, nefățarnică.*

Trebuie să fim vindecați de trecutul nostru pentru a putea prorocii cu acuratețe. Moise L-a reprezentat în mod greșit pe Dumnezeu, crezând că El este mânios, atunci când El nu era și aceasta a făcut ca Dumnezeu să nu-i acorde permisiunea de a conduce poporul Israel în țara promisă, **Numeri 20**.

Atunci când suntem oboșiți sau provocați, mai bine ne ținem gura închisă. Moise a fost provocat în duhul său și a vorbit și acționat în mânie, **Ps. 106:33** *Căci s-au răzvrătit împotriva Duhului Lui, și Moise a vorbit în chip ușuratic cu buzele.*

Atunci când prorocim și suntem mânioși vom blestema în loc să binecuvântăm și prin aceasta vom atrage judecata asupra noastră.

De multe ori vom primi o revelație sub forma unui vis sau vedenii în care cineva păcătuiește. Acest tip de revelație pare să contrazică ideea de zidire, sfătuire și mângâiere pe care trebuie să o aibă prorocii. În cele mai multe cazuri Dumnezeu ne revelează planul diavolului de a întinde o capcană cuiva și ceea ce am văzut nu înseamnă neapărat că aceea persoană chiar a păcătuit. Aici este revelat planul diavolului și nu planul lui Dumnezeu.

De asemenea trebuie să realizăm că ceea ce ni s-a revelat este planul diavolului și nu planul acelei persoane. Nu trebuie să asumăm în mod automat că aceea persoană dorește să păcătuiească, ci că diavolul îi întinde o cursă. Dumnezeu ne permite să vedem planul diavolului și nu trebuie să interpretăm planul diavolului ca fiind scopul lui Dumnezeu. Nu putem prorocii acest tip de revelație cuiva ca fiind planul lui Dumnezeu. Dumnezeu ne descoperă acest lucru pentru a anula planul diavolului și nu pentru a-l ajuta să-l ducă la îndeplinire. Una din tacticile adoptate de diavol este de a comunica minciuna sa ca fiind adevărul lui Dumnezeu.

48. Nu te ruga pentru cauze necunoscute

Proorocul nu trebuie să se lase manipulat de aceia care vin cu cauze de genul: „vreau să știu dacă este DA sau NU, să mă duc sau nu, să fac sau nu cutare lucru”

Această abordare poate aduce asupra proorocului un „duh de ghicire” sau îl poate face complice în luarea unei decizii greșite, poate chiar păcătoase.

Un prooroc imatur poate să spună DA atunci când Dumnezeu ar spune NU.

49. Nu ceda presiunilor atunci când nu ai nici un mesaj de adus

Dumnezeu este suveran, El vorbește atunci când dorește și tace atunci când consideră că este mai bine așa. Insistențele oamenilor pentru a primi un cuvânt profetic, creează o presiune asupra proorocului, forțându-l pe acesta să elibereze un mesaj.

Dacă oamenii doresc neapărat acel cuvânt profetic, trebuie să insiste înaintea Lui Dumnezeu nu înaintea proorocului. Se pune întrebarea, pe cine vor ei să-l convingă cu privire la nevoia lor; pe Dumnezeu sau pe prooroc.

Dacă proorocul se lasă influențat, poate veni peste el un duh de ghicire care să satisfacă ambițiile celor insistenți.

50. Nu proorocii pentru prietenii sau căsătorie

De multe ori cei îndrăgostiți vin la prooroc, pentru a primi confirmarea Lui Dumnezeu cu privire la viitorul relației lor. Ei doresc să știe cu precizie dacă alesul inimii lor este și alesul Lui Dumnezeu. Această dorință este legitimă, dar metoda folosită este periculoasă atât pentru ei cât și pentru prooroc.

Acuratețea mesajului profetic este influențată de maturitatea proorocului, existând astfel posibilitatea unui răspuns eronat. De altfel indiferent de răspunsul dat proorocul va fi de vină (... pe baza cuvântului tău m-am căsătorit cu el și nu ne înțelegem deloc sau din cauza ta am pierdut o partidă bună)

Nici o decizie de importanță capitală (de exemplu căsătoria) nu poate fi luată pe baza unui mesaj profetic.

Proorocia nu a fost lăsată de Dumnezeu pentru a descoperi viitorul sau pentru a ne da direcție în viață (deși în mod excepțional Dumnezeu face și aceasta), proorocia are ca scop principal, întoarcerea oamenilor la Dumnezeu prin zidire, sfătuire și mângâiere.

51. Nu prooroci lucruri, despre care Biblia are o lumină clară

Sunt situații în care oameni ignoranți, mult prea leneși pentru a studia Biblia vin la prooroc să-L întrebe pe Dumnezeu cu privire la lucruri stipulate foarte clar în Biblie.

Proorocul care se lasă amăgit de acești oameni, îl ispitește pe Dumnezeu și lucrează în afara principiilor divine. **Luca 16:30-31** „Nu, părinte Avraame” a zis el „ci dacă se va duce la ei cineva din morți, se vor pocăi.” Și Avraam i-a răspuns: „Dacă nu ascultă pe Moise și pe prooroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.”

Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Său pentru a-l citi și împlini nu pentru a mai pune întrebări de genul știu ce scrie în biblie dar Doamne vreau să văd dacă nu te-ai răzgândit.

Nu poți să-L întrebi pe Dumnezeu de exemplu, dacă poți sau nu să divorțezi; ai pentru aceasta Biblia care lămurește această problemă.

52. Nu te mai ruga pentru o cauză la care Dumnezeu ți-a răspuns deja

Asemenea lui Balaam, foarte mulți creștini nu sunt mulțumiți de răspunsul primit de la Dumnezeu și forțează nota, insistând ca proorocul să se roage de mai multe ori până când mesajul va fi după placul lor.

Dacă insistența și încăpățânarea lor va fi mare în a nesocoti aceea ce Dumnezeu le-a spus deja, atunci Dumnezeu le va da răspunsul pe care îl doresc, spre paguba lor.

53. Lucrează cu tact atunci când mesajul profetic aduce mustrare

Orice lucrare profetică de la Dumnezeu zidește nu dărâmă, chiar și atunci când este vorba de mustrare. Domnul dorește ca omul să se pocăiască în urma unui asemenea mesaj, nu dorește să-l desființeze.

Atunci când mesajul de muștrare este lansat fără dragoste chiar cu mânie atunci este posibil ca acel mesaj să aibă amprenta propriului duh de judecată al proorocului.

Atunci când muștrarea se referă la o anumită persoană, mesajul profetic trebuie transmis persoanei în cauză și nici într-un caz nu trebuie făcut public.

54. Păstrează confidențialitatea mesajului profetic

Atunci când mesajul profetic este adresat în mod individual unor persoane, proorocul nu are voie să facă cunoscut acest mesaj decât persoanelor în cauză sau aceluia care se află în autoritate în Biserică.

Un mesaj profetic personal poate fi foarte intim, iar răspândirea lui la persoane neavizate poate face multă stricăciune în biserică.

55. Nu opera în darul profetic atunci când păstorul îți cere aceasta

Păstorul este chemat de Dumnezeu să supravegheze tot ceea ce se întâmplă în biserică. El trebuie să prevină orice lucrare spirituală care ar putea afecta negativ pe membrii bisericii, de aceea poate cere proorocilor să se oprească din activitate, atunci când în viața lor există păcat sau atitudini nepotrivite cu cerințele Bibliei.

Această oprire din activitate durează până la rezolvarea problemei ivite în viața proorocului, urmând ca păstorul să decidă momentul când proorocul respectiv își va putea folosi din nou darul profetic.

56. Nu opera în darul profetic oricând și oriunde

Darurile Duhului Sfânt au fost lăsate pentru edificarea Bisericii, acestea trebuie folosite în cadrul bisericii și sub autoritatea bisericii.

2 Ioan 1:10 *Dacă vine cineva la voi, și nu vă aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă, și să nu-i ziceți: „Bun venit!” Căci cine-i zice: „Bun venit!” se face părtaș faptelor lui rele.*

Există creștini certați cu rigorile Bibliei, creștini care sunt în afara autorității oricărei biserici, care ar vrea să beneficieze doar de manifestarea darurilor Duhului Sfânt nu și de disciplina instituită de Dumnezeu în Biserică.

Dacă proorocul se unește în rugăciune cu acești oameni, devine complice la rebeliunea acestor așa zis creștini care neagă și refuză conceptul de biserică locală.

Unirea în duhul (prin rugăciune) a proorocului, în mod repetat, cu oameni care nu sunt membrii într-o biserică locală (o biserică vie, unde se predică toată Scriptura și unde Duhul Sfânt este lăsat să lucreze) duce la descalificarea aceluia prooroc din slujirea lui. Conform **2 Ioan 1:10** proorocul păcătuiește grav făcându-se părtaș faptelor lor rele.

57. Nu absentă nemotivat de la întâlnirile grupei și a Bisericii

Darul profetic se dezvoltă prin exercitarea lui iar acuratețea mesajului profetic crește în timp, pe măsură ce proorocul experimentează tot mai multe revelații.

Dezvoltarea darului profetic însă nu se poate face acasă de unul singur sau în afara bisericii, pentru că aceste mesaje trebuie supuse controlului permanent al trupului local al bisericii **1 Cor. 14:29** *cât despre prooroci, să vorbească doi sau trei, și ceilalți să judece.* Acest control îl protejează atât pe prooroc cât și biserica, prin faptul că oameni având călăuzirea Duhului Sfânt, îl corectează pe prooroc atunci când greșește.

Dacă proorocul nu se întâlnește în mod constant cu grupa și cu biserica, nu are cum să-și dezvolte darul profetic, sau mai grav îl poate dezvolta în mod greșit .